

SANDPAPPRET

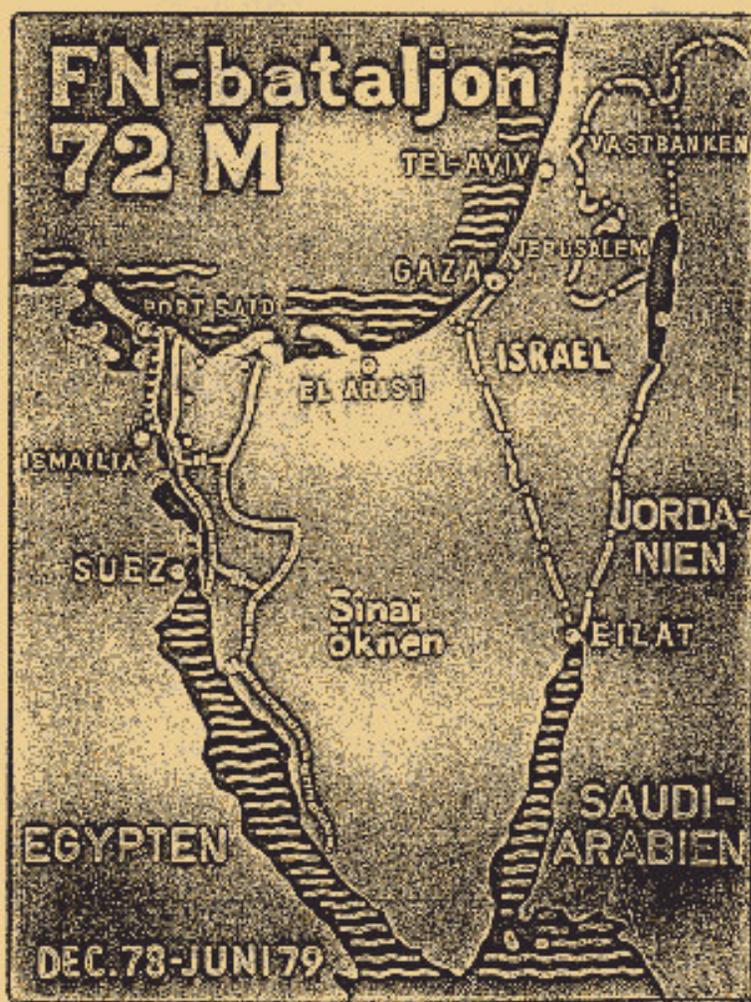
ÅRG 11 ▣

JUBILEUMSNUMMER

▣ FN-KAMRATERNA 72 M

SVENSKA FN-KONTINGENTEN UNEF II

SINAI 1978-1979

JUBILEUMSNUMMER

25 ÅR EFTER SV FN-BAT 72 M

SLUTROTATION TILL SVERIGE

SANDPAPPRET

Jubileumsnummer   *   2004   *   Årgång 11
 Medlemsblad för Kamratföreningen FN - KAMPATERNA 79 2

INNEHÅLL	SIDA	ANSVARIG / FÖRFATTARE
Redaktion och innehåll	2	Redaktören
Batch har ordet	3-5	Bataljonschefen
Något ur minnenas gömmor		Göran Wetterlundh
Från Styrelsen		
Styrelsens m.m. sammansättning 2004 - 2006	6-7	Sekreteraren Bo Ringdahl
Årsmötet 2004 i Tylobäck	7	Lars Josefson Bo Ringdahl
Krönika över 25-årsjubileet	7-8	Lars Josefson
Föreningsordförandens högtidstal	8-9	Göran Wetterlundh
Adressuppgifter	9	Redaktören
E-postadresser	9-10	Redaktören
Inbjudan till jubileum	10	Bo Ringdahl
Medlemsnytt		
Jubilärer (2005)	11-12	Kassören Per Hallgren
Utvandrare	12	Per Hallgren
Avidra kamrater år 2004	12-13	Redaktören
Det gör detsamma...	14	Bengt Hällkvist
Kontingentschefens In Memoriam	14	Göran Wetterlundh
Hederssköld		
Hederssköld över avidra freds-kämpar intill hösten 2004	15	Bengt Hällkvist
Nytt från Högkvarteret -- FN-aktuellt	16-19	Bengt Hällkvist
Politik i Mellanöstern	20-23	Bengt Hällkvist
FN-special		
Reflektioner från Sinai, 25 ljusår...	24-26	Alv Svensson
Om underhållstjänst	27-28	Rolf Löfberg
Stabsredaktörens spalt		
Den 11 september, vilken jakla dag...	28-29	Kåbe Lidén
En jubileumsfest v. som var med...	29-30	Kåbe Lidén
"A - Limerickar"	31	Sture Ahlstedt Rolf Löfberg
MO-humor... hört berättas	31	Redaktören
Ökenvärlden	32-33	Alv Svensson
Strövtåg i Bibelns länder	33-35	Ingvar Holmquist
Vårt att veta om MO	35-37	Redaktören
Redaktionellt	37	Redaktören
Omslagsbild främre: Collage om 25-årsjubileum bakre: Karta Swedbat Sinai 1978-79		Bengt Hällkvist Sandpappret Nr 1, 1979
Signerade foton		Stieg Forsberg, Peter Hennix SVD/SCANPIX, Yom Kippur War / D. Eshel Högkvarteret/ATK
Osignerad karta		Ingvar Holmquist
Signerad illustration: Sinai Berg		Bengt Hällkvist
Övriga illustrationer		
REDAKTÖR: Bengt Hällkvist		
Informationsbyrå Hällkvist		("F-skatteredig")
Sjöliden 40		
SE-590 77 VRETA KLOSTER		
Organisationsnummer: 360616 - 3214		Telefon: 013 - 602 45
Postgironummer: 832 57 63 - 4		Telefax: 013 - 602 45

Batch

har - ordet

LEDMOTIVET FÖR BATALJONSCHEFEN ÄR ATT I DENNA LEDARE OCKSÅ INKLUDERA SIN ROLL SOM KONTINGENTSCHEF I UNEF II, D.V.S. SAMMANTAGET HANS ÖVERGRIPANDE ANSVAR -- MED TONVIKT PÅ AGERANDET OCH RELATIONERNA TILL ÖVERLIKSOM SIOORDNADE ORGAN UTANFÖR BATALJONEN. REDAKTÖREN

NÅGOT UR MINNENAS GÖMMOR

Det är nu 25 år sedan 72 M tågade ut från Sinai och överlämnade sitt fredsbevarande FN-uppdrag till 74 M. Det betyder många år sedan men är ändå så nära. När jag nu skall teckna ner några reflektioner, kring mina upplevelser under sex månader som chef för den svenska kontingenten i Mellre Östern, blir det mina personliga synpunkter och kommentarer. På några rader kan det bara bli ett axplock av alla de händelser, vilka finns i mina gömmor.

Men jag skall börja i Sverige hösten 1978. Camp David-överenskommelsen hade undertecknats och man såg ett slut på UNEF II uppdrag. Det var således oklart hur länge och med vilket uppdrag vår bataljon skulle verka under vår tjänstgöring i Sinai. Som chef fick jag information om att vi skulle vara beredda på förändringar av uppgiften. Eventuellt kunde tiden förkortas men än mer sannolik var en viss förlängning. Jag skulle också vara mentalt förberedd på att delar av styrkan skulle kunna sättas in i en helt annan del av världen.

Det gällde nu för mig att skapa en bataljon med en förmåga att från ganska rutinmässiga bevakningsuppdrag snabbt kunna verka i nya och mer spända situationer. Att vara glad och positiv är något som alltid underlättar allt arbete. Det skulle därför kunna gälla för alla i bataljonen.

Vår grunduppgift inom UNEF II innebar, att vi skulle verka inom ett stort område, där möjligheterna att samla alla var omöjligt. Inte ens kompanicheferna skulle kunna samla sitt förband. Alla måste därför kunna verka självständigt och under ansvar. Under utbildningen i Sverige -- före avresan -- samlade jag min stabsledning samt mina kompanichefer och vi kom tillsammans överens om hur och på vilket sätt vi skulle lösa olika situationer, som skulle kunna inträffa. Inte minst var vi överens om, vilka disciplinära regler som skulle gälla. Vi var därvid överens om, att även vid permission utanför zonen skulle reglerna tillämpas.

Med få undantag levde bataljonens personal upp till våra förväntningar och krav och jag fick flera bevis på att vi klarade våra uppgifter bra samt dessutom med respekt.

Den indonesiske generalen Rais Abin, som var chef (Force Commander) för UNEF II, sa till mig i samband med att styrkor skulle avdelas för eventuell insats i annan del av Mellre Östern, att "det måste bli ett kompani från den svenska bataljonen. Det är bara enheter från den svenska eller finska kontingenten, som kan klara detta uppdrag".

När de första mötena mellan Israel och Egypten skulle ske efter Camp David gjorde man från FN och berörda parter den bedömningen att det med hänsyn till säkerheten bäst skulle kunna äga rum inom den svenska bataljonens område. När ordern från FN-chefen kom, fick jag klart för mig att jag personligen hade ansvaret för parternas säkerhet. Till denna händelse kan jag tillfoga att chefen för stridsledningsavdelningen, Alfv Svensson, beordrades till FN-högkvarteret (Force HQ) i Ismailia för att utarbeta ordern för uppdraget. Han använde den svenska ordremallen i stället för den mer invecklade FN-mallen. Stabsdelarna i Ismailia blev såväl imponerade som förjustrade i "Alvs order".

(Forts. nästa sida) 3

att den senare användes i utbildningar av stäppersonalen i högkvarteret.

Den israeliska underrättelsejärsten är välkänd för sin effektivitet. Vi var väl medvetna om att vi var under mer eller mindre ständig 'uppsikt'. "Kom inåg överste, att vår säkerhet beror på hur de svenska soldaterna löser sin uppgift". Detta var de första orden jag hörde från den israeliske förbindelseofficern, när vi träffades efter vårt övertagande av området efter 70 M. Jag visste också att vi "akulle få problem", om israelerna ansåg att vi inte var "att lita på". Som synbart bevis på vår förmåga kunde de israeliska styrkorna notera, hur våra soldatar genomförde soldatprovet längs med patrullspåret med full utrustning. "You have professional soldiers, Sir" blev deras kommentar vid en s.k. SIR-möte. Kvitto på detta fick jag, då en sverakt journalist av en israelisk major fick den uppfattningen, att vi hade spritproblemet inom bataljonen och att vi mest spelade fotboll! Om detta skrev han i en svensk dagstidning. När jag informerade min israeliske förbindelseofficer om artikeln kom reaktionen blixtsnabbt. Den israeliske majoren ompacerades och kommenterades: "Sir, he is no longer a major in our army. He is now serving as a private. We cannot accept people who are untruthful".

Vi hade många besök på bataljonen. En del upplevdes av många som "turistresor". Oavsett vilket tog dessa besök stor tid. Vi ville ju göra ett gott intryck. Besöken av personal från övriga kontingenter, liksom personal från högkvarteret, var berikande och stimulerande. Vi hade ett särskilt gott förhållande med den finska styrkan. Till denna räknar jag också den finske generalen Ensio Siilasvuo (red. anm: egentligen FN:s högste militäre chef, Chief Coordinator, för hela Mellanostern). För att kunna koppla av och kunna sig "privat" tog

Generalmajor Ensio Siilasvuo
Chief Coordinator 1975-1980

han och hans hustru sin tillflykt till den svenska bataljonen. Hos oss kände han sig hemma. Under våra mera personliga samtal utvecklade han sin syn på FN och FN:s roll i världen. Han var djupt respekterad i alla kretsar och bidrog säkerligen till att relationerna mellan Israel samt Egypten kunde utvecklas i en positiv riktning. Generalen Rais Abin och jag blev personligen goda vänner, vilket underlättade hur frågorna kring återlämnandet av norra Sinai till Egypten skulle gå till. FN i New York hade så sent som dagen innan överlämnandet, 25 maj 1979, inte klarat ut den svenska bataljens uppgift. Det var enligt min bestämda uppfattning nödvändigt, att ge uppgifter vilka upplevdes som meningsfulla och inte bara tillfredsställde någon handläggare i New York. Vi lämnade därför vissa OP och upprättade en ny checkpoint vic Supply Road.

En tidigare incident, som vällade viss uppståndelse, var 'stölden' av en av våra OP inom 2 kompaniets område. Beduinernas list och förslagenhet innebar att en av våra bevakningsplatser försvann. MP upprättade förlustanmälan enligt känt byråkratiskt mönster. Efter samråd

med staben i Ismailia kunde vi bara konstatera fakta och Force Commander meddelade att han litade på att vi löste tilldelad uppgift. Hur, överlät han till mig att bestämma. Ett ovanligt beslut då FN alltid haft för vana att detaljstyra.

Som kontingentschef hade jag också ett socialt ansvar för våra FN-observatörer och deras familjer, liksom för svensk personal vid högkvarteret i Ismailia, inkluderande svenska militärpolis. Det var inte särskilt betungande men innebar, att jag minst en gång under mina sex månader såsom chef skulle eller borde besöka deras tjänstgöringsplats. Besöken var uppskattade, inte minst av familjemedlemmarna, då det enligt tradition medförde att den svenske bataljonschefen hade med sig i bagaget varor, vilka sj gick att få tag i på plats, som hårt bröd, Kalles kaviar, sill, brännvin och svenskt poas.

Flera av observatörerna tjänstgjorde periodvis inom bataljens område tillsammans med officerare från många olika länder. Utländska observatörer önskade ofta att få tjänstgöra i den svenska bataljonen främst på grund av den positiva miljön och andan. Jag hade också nöjet att låta en amerikansk officer och en sovjetisk officer tjänstgöra tillsammans i samma jeep med gemensam uppgift. Den enda platsen i världen, där sådant kunde ske under det kalla krigets dagar.

En positiv upplevelse var kontakten med beduinerna. Med undantag för ett par incidenter, varav några förorsakade av obetydliga svenska soldatar, andra av stjälande beduiner, var förhållandena goda. Vi hjälpte dem med att underlätta den dagliga tillvaron på olika sätt. Det gick dock inte för vem som helst att söka kontakt. De formella vägarna var strikt uppkärlade hos beduinfolket. Sällunda talade deras shejker endast med mig eller av mig utsedda personer. Äminstone gällde detta "tjänstgöraren".

4 Beduinerna var trots svåra förhållanden och relativ fattigdom uppenbart nöjda med livet. De

grällde inte och gladdes över en även så liten förbättring av tillvaron. Vi hade mycket att lära kunde vi konstatera. Jag hoppades att övergången till egyptiskt styre skulle ge dem bättre tider men jag var inte övertygad. Redan dagen efter överlämnandet revs flera av deras bosättningar för att lämna plats till nya vägar samt nya byggnader. Sannolikt inte i första hand för beduinerna.

Som en ges: -- symbolisk mer än realistisk -- överlämnade Guvernören av Sinal, den 25 maj, området runt lagunen inom 1 kompaniets område till mig. Detta såsom tack för den svenska styrkans insatser för att realisera Camp David-överenskommelsen. Området skulle ägas och förvaltas av de soldater, som den 25 maj tjänstgjorde i den svenska bataljonen. Av förklarliga skäl kunde jag bara tacka för visad uppskattning men däremot inte ta emot gåvan. Guvernören menade att gåvan stod fast. Vid återbesöket flera år därefter påminde jag om "mitt ägande". Vad som när hämt med lagunen var jag inte. Rykret säger att det fortfarande är obebyggt mark.

Stora men mest små rutinnässiga händelser präglade vår tid i Sinal. Vi upplevde ju den hastiga isoleringen av OP 550 efter en svår januaristorm. Det tog flera veckor innan jag fick UNEF-högkvarteret att inse att uppgiften inte gick att lösa från tidigare plats. Svaret var "det går inte positionen är inritad på lägeskartan i New York och den har säkerhetsrådet godkänt."

Frågan är om USA, som ständigt medlem av säkerhetsrådet och Israels starka allierade, motsatte sig utrymning av 550, vilken plats under Oktoberkriget 1973 utgjorde "Strongpoint Duda-past" och den enda, som ej erövrades i Israelska Bar Lev linjen trots en tids inneslutning av egyptiska commandosoldater. Redaktören

Rift Valley fever blev ett stort hot och vår egen svenske läkare på bataljonen, Bo Niklasson, blev helt plötsligt hela Mellanösterns expert. Något som sådant blev starten till en framgångsrik läkarkariär i Sverige och ute i världen.

Det var som helhet en lärorik och spännande period i mitt liv. Att vara chef för en svensk styrka utomlands innebär en stor ansvar. Det betyder ofta att ens eget ledarskap sätts på prov. I helt plötsligt står man där och skall fatta beslut utan att ha någon överordnad att ty sig till eller att skylla på om något skulle gå fel. Det är en nyttig erfarenhet och man lär sig mycket om sig själv. Tack vare duktiga, positiva och lojala chefer, stabamedlemmar, soldater, frivårdar -- ja, en helgjuten svensk FN-kontingent -- lyckades vi tillsammans att bibehålla freden utan stridsförändringar, allvariga kränkningar eller incidenter.

Jag kan -- med dagens situation i världen för ögonen -- bara hoppas, att det vi gjorde inte var förgäves.

Göran Wetterlundh -- 001

Den människa har
inte levat, som inte legat
tält i öknen och hört
kamelerna grumsa.

Ivan Aguati

Från **STYRELSEN**

STYRELSENS M.M. SAMMANSÄTTNING 2004 - 2006

FÖRENINGSORDFÖRANDE. I denna befattning kvarstår, såsom vald på livstid enligt stadgarna, f.d. överste 1. Göran Wetterlundh Rönningssvägen 8 035 - 10 50 30 b
302 41 HALMSTAD 070 - 373 54 04
goran.wetterlundh@telia.com

Styrelseordförande 04-06	Lars Josefson Trastvägen 21 181 40 LIDINGÖ	08 - 767 66 78 070 - 328 15 07 lars.josefson@swipnet.se
Vice ordförande 04-06	Alv Svensson Valter Sundströms väg 23 541 53 SKÖVDE	0500 - 41 52 81 0703 - 75 26 27 ingrid.alv@telia.com
Sekreterare 02-06	Bo Ringdal Styrmansegatan 53 ^{2tr} 114 60 STOCKHOLM	08 - 662 86 14 b 0708 - 95 44 07 bo.ringdal@swipnet.se
Kassaförvaltare 04-08	Fer Hallgren Hornsbruksgatan 3B ^{4tr} 117 34 STOCKHOLM	08 - 84 75 13 b 070 - 767 36 44 08 - 401 00 16 a 08 - 401 00 19 a fax pgi.hallgren@chello.se
Ledamot 04-08	Bengt Hällkvist ¹⁾ Sjödalen 40 590 77 VFETA KLOSTER	013 - 602 45 5 + fax 070 - 733 67 73 bengt.haellkvist@zeta.telenordia.se
Ledamot 02-06	Lars Borwin Eux 4031, Sandviks gård 175 04 JÄRFÄLLA	08 - 560 611 74 b 070 - 230 21 14 08 - 560 610 60 a 08 - 18 04 38 a fax borwin@swipnet.se
Suppleant 04-06	Richard Björk Spelmansbacken 15 163 41 SPÅNGA	08 - 751 19 69 08 - 5676 7877 richard.bjork@telenor.se
Revisor 02-06	Leif Willman Fjällningsgatan 4 417 14 GÖTEBORG	031 - 51 80 48 b 070 - 301 37 17 031 - 65 51 00 leif.willman@telia.com
Revisor, suppleant 02-06	Lennart Korswall Skärv Munkabo 532 92 AXVALL	0511 - 627 46 0511 - 621 60

Valberedning, sammankallande 04-06	Thomas Brohlin Villagatan 62 149 41 NYNÄSHAMN	08 - 520 179 97 b 0705 - 781 964 thomas.brohlin@zeta.telenordia.se
Valberedning, ledamot 04-06	Håkan Jonsson Krukmakargatan 40 118 51 STOCKHOLM	
Valberedning, ledamot 04-06	Lars Larsson Kullerstensvägen 68 136 52 HANINGE	08 - 500 261 10 b vodkalasse@globalnet.net

Bo Ringdal -- 010

ÅRSMÖTET 2004 I TYLÖBÄCK

Under jubileumsträffen ägnades också dryga timman åt våra föreningsangelägenheter. Mötet öppnades, med säker hand, av Alfv Svensson med Bo Ringdal vid protokollet.

Efter sedvanliga formella protokollspunkter redovisade styrelsen vad den hade åstadkommit de senaste två åren, varefter kassören Per Hallgren informerade om vår ekonomi och dess utveckling. Här kan nämnas att föreningen klarar sig på hundralappen i årsavgift, då utgifterna inskränker sig till portokostnader. Föreningen kunde också tillåta sig att rejält subventionera jubiléet.

Därefter var det dags för revisorerna att kommentera frågan om styrelsens ansvarfrihet. Då man bara hade gott att säga om den ekonomiska hanteringen, föreslogs ansvarfrihet, vilket också blev mötets beslut. När omfattningen av vår föreningsverksamhet inte är alltför betungande föreslog styrelsen att denna skulle kunna reduceras till antalet. Mötet beslöt då för att minska styrelseledamöterna med en och också halvera antalet suppleanter till en.

Bengt Hällkvist redovisade sitt, mycket förtjänstfulla och uppskattade, arbete med Sandpappret. De av Bengt förelagda riktlinjerna fastställdes.

Så var det dags för val av förtroendeposter. Alfv Svensson hade, efter väl förättat värv, av sagt sig posten som styrelseordförande. Mötet valde då, trots allt, att befordra vice ordföranden Lars Josefson, som tackade för förtroendet och lovade att föra verksamheten vidare under mottot "Var glad och positiv". Samtliga val framgår i förteckningen ovan.

Verksamhetsplanen för de närmaste två åren, som mötet också tog beslut om, innefattar främst planering och genomförande av nästa träff (september 2006) men även uppvaktning av kamrater som fyller jämna år, fortsatt utgivning av Sandpappret samt arrangerandet av årlig och traditionell julmiddag (oba: 10 december 2004 i Stockholm). Styrelsen fick här till i uppdrag att revidera våra numera ganska släta stadgar.

Vidare beslöts, på styrelsens förslag, att årsavgiften även framgent uttas med den mycket facila summan 100 kronor.

De drygt 50 mötesdeltagarna avslutade mötet med att tacka Alfv och Bo, varefter förflyttning skedde ut till gröngräset, där kaffe intogs.

Lars Josefson -- 004
Bo Ringdal -- 010

KRÖNIKA ÖVER 25 - ÅRSJUBILÉET

Vid förra föreningsmötet i Skövde år 2002 beslöts att vårt 25-årsjubileum skulle firas denna höst. Med Per Hallgren, Bo Ringdal och underhållnad i läten drog planeringen igång. Efter enkät, rekognoseringar och grubblerier fastställdes att jubiléet skulle gå av stapeln 11 - 12 september i Työlåback, utanför Halmstad. Så här nu skett!

En förtrupp ryckte in på fredagen för förberedelser eller golfspel. Föreningsordförande Göran Wetterlundh med hustru bjöd under aftonen på drinkar mm samt mycket trevligt umgänge i den tämligen ryanskaffade villan några kilometer ifrån Työlåback. För oss som kunde delta, blev det en fin start på en mycket trevlig helg. Allt heder, stort tack!

Lördagen visade upp ett härligt sommarväder, som inleddes med inryckning under förmiddagen. Så småningom kunde vi räkna till 52 inryckande, där samtliga kompanier, betajonsstaben och även HQ var representerade. Således sattes ett nytt och mycket prydligt deltagarrekord. Efter lunchutspisning och förnyad förberedning, genomfördes föreningsmötet under ledning av vår dåvarande styrelseordförande, Alfv - 7

003 - Svensson, med Bo DO Ringdöl som bisittare. I samband med årsmötet ledde bataljonschefen och vår pastor, Ingvar Holmquist, presentation över de 55 kamrater, som hittills har lämnat kontingenten för alltid. En värdig och minnesrik stund!

Efter kaffe övergick vi till programpunkten "Vi minns Sinai". Här hade Alfv Svensson lagt kraft på att leta fram viktiga samt roliga minnen. En del framfördes muntligt, andra spelades upp på band. De sistnämnda var hämtade från Radio Ma'ish eminenta utsändningar! Skojgheter varvades med Lex. tal, som bataljonschefer hade hållit till bataljonen. Ett tiotal medlemmar fylldes på med egna historier och upplevelser. Så småningom fick sträck dras, då middagsförberedelserna skulle ta vid. Det utlovade bastubadet fick dess värre utgå då bastun vände sig vars mafish!

Efter drink i det fria gick jubilerarna till bords -- samtidigt som solen sakta började gå ned över havet intill. En bättre tre-rätters meny avåts med sedvanliga, snopvisor till förrätten. Vid varmrätten (holstekt oxfilé och arabiska kycklingen fick anstå denna kväll) höll föreningssordföranden högtidstalet. I detta framhöll Göran bl.a. det fina och viktiga jobb vi utförde för 25 år sedan samt betydelsen och glädjen av att vi kan hålla ihop i vår förening.

Efter kaffe och "mingel" vidtog kvällsunderhållningen. Den var redigerad av JO Björn Stenor, som också uppträdde i rollen som ledsånger. Björn biträdades främst av Jan-Olof Paulsson och Bo Ringdöl. Flera gamla goda parodnummer från Radio Ma'ish fanns på repertoaren -- bl.a. visan om Lisa samt "Hemåt det bär..." Ja stämningen var hög kvällen igenom. Gamla goda -- och understundom lite förbättrade -- historier förmodades. Runt kl 0100 drog sig en del grånade soldater tillbaka till nattkvarteret under det att, andra, och mer uthålliga, fortsatte umgänget i mindre grupper.

En välbehövlig förtäring frukost inledde söndagen. Därefter så vi inte "adjö" -- nej det blev "på ätersända", så klart. E-mailadresser och telefonnummer utbytes. Bilar lastades så. Färden gick sodan i alla väderstreck och även ända upp till Norrboten. Så var vårt jubileum till ända. Förhoppningen är att vi snart kan ses igen i större eller mindre grupper.

Lars Josefson -- 004

FÖRENINGSSORDFÖRANDENS HÖGTIDSTAL

Vi kom från öst och väst, norr och söder
vi var en syster och mor än sexhundrafemtio bröder,
som alla ingick som soldater i 72 M,
som under drygt ett halvår blev vårt hem.
Det var vinter och kallt 78, när vi lämnade Sweden
och kom åter 79 till sommaren vid midsommartiden.
Vi upplevde mycket under dagarna i Sinai
ökenlandskapet, där det låg en och annan mina i
Transitering, SiR möte, medaljparad och inte minst mötet EITasa,
där vi var garantör för att fredssamtalen inte skulle rasa.
Vi patrullerade och stod post i buffertzonen,
där våra soldater var dom som angav tonen,
"Damned good soldiers" sa' generaler. Lewran
få var de m serag de bägge sidorna fann.
Nåja, några rumlade väl runt på sin leave
och fick respass hem med SCACYP från Tel Aviv.
Vi fick vänner för livet, två blev ett äkta par
vi fick minnen för livet, som nu finnes kvar
Vi upplevde varmaste dagen och kallaste natten,
vi upplevde tider utan el och utan vatten
Vi upplevde stormar, regn och mycket sand,
vi lärde oss älska detta speciella ökenland
Vi hörde då och då nödropen skalla
"hjälp nu har jag också fått yalle".
Vi lärde oss förstå beduinernas liv och kultur
och skillnaden i vår och deras välfärd och sociala struktur
Vi var nästan alltid glada och gillade öget.

(Forts. nästa sida)

Vi var alltid positiva och jobbtade träget
 även om FN-avdelningen hemma gjorde sitt bästa
 för att vä t tålmod och jämnmod till vansinne fresta,
 då varken snus eller julgran skulle komma i tid
 för att förhöja vår jul och vår julefrid.
 Vi öppnade bommen vid checkpoint 553
 en historisk händelse, som hela världen kunde se.
 Nu är vi på jubileumsträff på Tyköhäck
 vi minns det roliga, det tråkiga är väck
 Vi minns tillbaka -- men framtiden är vår.
 72-ans gång, enade vi alljämt står
 och värdar vänskapen, som ej forgår
 Så därför vännar, vi ses igen om ett par år

Göran Wetterlundh -- 001

ADRESSUPPGIFTER

Följande uppgifter om nya adresser har inkommit till redaktionen:

017 Walter Meijer	Walter Meijer
Svarthäckagatan 110 B ⁴⁷ bost	Senior Adviser Reimbursement UN
753 35 UPPSALA	Swedish Armed Forces
Tel: 018 - 25 96 71	Joint Forces Command JB Finance
	UPPSALA

055 Rolf Sjöberg	
Volontären 22 / 75 bost	Tel: 0611 - 722 59
871 82 HÄRNÖSAND	Mob: 070 - 343 48 45

Redaktören

E - POSTADRESSER

Axelsson, Roger	110	Stockholm	roger_axelsson@hotmail.com
Berglund, Sten	053	Hudiksvall	sten.berglund@skatteverket.se
Berlin Berndt	056	Östhammar	berndt.berlin@telia.com
Björk, Richard	066	Spångra	richard.bjork@telenor.se
Borwin, Lars	740	Järfälla	borwin@swipnet.se
Brohlin, Thomas	704	Nynäshamn	thomas.brohlin@zeta.telerordia.se
Cederholm, Pål	016	Vejbystrand	pall.cederholm@mail.bip.net
Cronberg, Kjell-Gunnar	513	Huskvarna	kjell.cronberg@euro-academy.com
Dahlstrand, Mats	138	Klippan	fordonsteknik-lpn@swipnet.se
Danielsson, Per	050	Lerum	pelle.4@telia.se
Egnell, Nils Erik	022	Ljungkila	nilserik.egnell@telia.com
Egnell, Pia	952	Ljungkila	pia.egnell@yahoo.se
Egertun, Jens			jens.egertun@hello.se
Eksström, Mikael	028	Knivsta	eksstrom_mikael@hotmail.com
Eriksson, Bengt	108	Stenålg	eriksson@hotmail.com
Eskelund, Urban	301	Vishy	urban@gotland.com
Fasth, Peter	849	Lindome	peterfasth@telia.com
Fränlund, Christer	514	Sollentuna	christer.fränlund@telia.com
Gustafsson, Arne	103	Stockholm	arne.gustafsson@comhem.se
Gustafsson, Bengt-Åke	157	Helsingborg	bgson@swipnet.se
Gustafsson, Gerit-Ove	824	Elsjöberga	03542924@telia.com
Gustafsson, Lars C	221	Västervik	lg.vvik@passagen.se
Gustafsson, Ulf	570	Froehn	Ulf.mail@telia.com
Hallgren, Per	130	Stockholm	per.hallgren@hello.se
Hedenström, Sten-Ingge	815	Karlstad	sten-inge@hedenstrom.se
Hedlund, Ulf	220	Gällivare	168-hedlund@telia.com
Holmquist, Ingvar	033	Vännäs	ingvar.holmquist@home.se
Hällkvist, Bengt	050	Vreta Kloster	bengt.hallkvist@zeta.telerordia.se
Ivarsson, Tore	135	Varberg	tson@mailbox.calypso.net
Jeppsson, Håkan	031	Malmö	r.jeppsson@malmomassar.se
Johansson, Bengt	107	Torslanda	bengt.l.johansson@mail.bip.net
Johansson, Per	197	Stockholm	andrak@telia.com
Johansson, Sören	716	Norrköping	gurobjg.johansson@skbra.se

Jonsson, Hans	206	Haverdal	hansjonsson@net
Josefson, Lars	004	Lidingö	lars.josefson@swipnet.se
Karlsson, Anders	168	Strängnäs	an.ka@swipnet.se
Keller, Peter	501	Ulricehamn	p.keller@telia.com
Larsson, Kjell	134	Glommenstråsk	morang@privat.ulfors.se
Larsson, Lars	194	Nynäshamn	vodkalasse@globalnet.net
Larsson, Torsten	015	Strängnäs	torsten.larsson@telia.com
Leksell, Jan-Erik	851	Malung	jan-erik@delta.se
Lidén, Kåbe	037	Skändal	kabe@kabeliden.se
Lindervik, Christer	322	Värnamo	lindervik@telia.com
Lingmerth, Gunnar	040	Tranås	gingmerth@hotmail.com
Ljunghaga, Jerry	322	Stockholm	mea573g@trinet.se
Loftan, Bengt	021	Ljungbyhed	info@skralid.com
Lundqvist, Anders	399	Oskarshamn	alund@telia.com
Löfberg, Rolf	013	Karlshamn	rolfmla@telia.com
Löfgren, Klas	646	Stoneman	k.lofgren@telia.com
Meijer, Walter	017	Uppsala	walter.meijer@telia.com
Michel, Per-Claf	007	Karlstad	po.michel@telia.com
Mörlund, Sture	907	Nybro	eul267a@trinet.se
Niklasson, Bo	948	Stockholm	bo.niklasson@chello.se
Nordberg, Bengt	030	Eorensberg	nordberg.science@swipnet.se
Oskarsson, Boris	721	Lentevda	boris.oskarsson@swipnet.se
Paulsson, Jan-Olof	011	Jönköping	jan-olof.paulsson@pilkington.se
Pernham, Mats	564	Bromma	mats.pernham@chello.se
Persson, Lennart	098	Helsingborg	len.nart@gamma.telenordia.se
Ringdal, Bo	010	Stockholm	bo.ringdal@swipnet.se
Rodin, Göran	846	Gävle	rodin.johansson@telia.com
Roos, Johnny	594	Björklinge	johny.roos@swipnet.se
Rothoff, Ronny	105	Stockholm	ronny.rothoff@bredband.net
Rudhe, Lars	192	Stockholm	lars.rudhe@telia.com
Hundberg, Bengt	944	Fartille	cumbalbengt@hotmail.com
Rynnes, Mats	758	Uppsala	mats_rynnes@hotmail.com
Schagerlind, Berndt	166	Loddevalla	be.schagerlind@swipnet.se
Selthsson, Jürgen	701	Solberga	jungen.selthsson@upil.mil.se
Sjöberg, Rolf	055	I ärnösand	061172259@telia.com
Slögron, Lennart	021	Uppsala	bingitta.l.slogron@nordcu.se
Stenböös, Allan	645	Hässleholm	allanel@rix.ele.com
Sterner, Björn	008	Örebro	uk224g@trinet.se
Söderman, Thomas	099	Stockholm	thomas.soderman@redcross.se
Storm, Roger	872	Huskvarna	rogerslorn@spray.se
Svensson, Arv	003	Skövde	ingrid.arv@telia.com
Svensson, Björn	159	Hansta	bjorn.svensson@intontia.se
Svensson, Lennart	187	Jönköping	036150302@swipnet.se
Svensson, Per-Olof	104	Bjurholm	posvensson@home.se
Thidevall, Lars	648	Täby	lars.thidevall@stella.com
Thorvaldsson, Leif	756	Älmhult	leif.thorvaldsson@carocool.se
Walker, Andreas	802	Klippan	andrewwalker@swipnet.se
Wallo, Olof	097	Södertälje	olof.wallo@telia.com
Vannerberg, Sven	029	Hässleholm	sven.vannerberg@swipnet
Wass, Benny	742	Trelleborg	wass@telia.com
Weinhandl, Peter	200	Ljungsbro	peter.weinhandl@ekerum.com
Vestbom, Steifan	023	Ockelbo	s_vestbom@hotmail.com
Wetterlundh, Göran	001	Halmstad	goran.wetterlundh@telia.com
Wilman, Leif	114	Göteborg	leif.wilman@telia.com
Åhl, Lennart	519	Stockholm	adva.we@swipnet.se

På förekommen anledning var vänlig anmäl om Du får ändrad e-postadress -- i ex. på arbetet.

Redaktören

INBJUDAN TILL JULBORD

Om ökensamvaro vid julbord på **Restaurang Gondolen** erinras. Anmälan görs på enklaste sätt och snarast till undertecknad via mail eller telefon 0708 - 95 44 07. Julbord är populära men förhoppningsvis finns ännu några platser kvar, när Du läser detta (inbjudan har ju tidigare gått ut via mail).

Tid: Fredag 2004-12-10, kl 1500 i baren. Plats: Gondolen, Stadsgården 6 (= Slussen/Katarinahissen). Pris: 455 kr exkl. drycker. Anmälan: Till Bo Ringdal senast måndag 2004-12-06 (mailadress i tabell ovan).

TC

Bo Ringdal -- 010

MEDLEMSNYTT!

Jubilarer

Än en gång har vi nöjet att uppmärksamma jubilarer i form av "5-" och "10"-åringar men nu, nästkommande år, 2005 synes de vara som följer:

80 år

Lars Boström	Batstab/uh	7/8
--------------	------------	-----

70 år

Göran Wetterlundh	Batst./Kontingentch	30/1
Rune Andersson	HQ/stab	22/4
Sven Vannerberg	C batstab/pers	12/8

65 år

Göran Fransson	Stf C 2.komp	21/3
Sven Ingvar Jappesen	3.komp/trio	18/9
Bengt-Åke Gustafsson	STR-komp/rep o drivm/plut	6/12

60 år

Bengt Rundberg	HQ/stab	27/1
Lennart Korsvall	Batstab/uh	16/4
Nils-Erik Egnell	Batstab/uh	23/4
Lennart Armgård	3.komp/stab	23/8
Andreas Walker	HQ/MP	31/8
Lennart Lundh	3.komp/stab	3/10
Anders Walenborg	STR-komp/tpolut	27/10
Bertil Ottesson	STR-komp/förpl/plut	22/12

55 år

Staffan Västbom	Batstab/uh	23/1
Torbjörn Stafsudd	STR-komp/sjvto	25/1
Ulf Dahlqvist	STR-komp/förpl/plut	16/2
Staffan Andersson	2.komp/trio	20/6
Carl Magné	HQ/MP	11/7
Carl Erik Lauritz	STR-komp/rep o drivm/plut	1/3
Bengt Loftan	Batstab/uh	17/11
Lars-Erik Gustafsson	3.komp/trio	21/11
Jan-Ole Karlsson	2.komp/f. plut	18/12

50 år

Arne Hill	3.komp/2 plut	2/1
Kell Kimström	STR-komp/tpolut	5/1
Glen Åhning	1.komp/3 plut	13/1

(forts nästa sida)

Stefan Wdell	2.komp/2 plut	17/1
Gert Ove Gustafsson	3.komp/3 plut	31/1
Peter Stark	STR-komp/ppiut	7/3
Arne Hedén	Balstab/uh	28/3
Gunnar Lingmorth	Balstab/bors	31/5
Stefan Larsson	Balstab/uh	11/6
Christer Frånlund	2.komp/nfo	14/10
Ingemar Eriksson	STR-komp/förpiut	23/10
Hans Jonsson	STR-komp/förpiut	15/11
Bo Sjöberg	HQ/MP	24/10

Per Hallgren – 180

Utvandrare

Enligt inkomna uppgifter till i somras har nedan listade ökenkamrater emigrerat från Sverige. Om de också helt har bytt nationalitet/medborgarskap eller till vilket land utvandring har skett är, när detta skrivs, okänt.

068 Rolf Sjöberg	STR-komp	400 Gert Lundmark	1.komp
113 Kent Hamberg	STR-komp	407 Christian Syrén	1.komp
179 Kjell Nilsson	STR-komp	482 Lars Björklund	1.komp
207 Anders Sjöström	STR-komp	517 Johan Adlercreutz	2.komp
222 Jim Malm	STR-komp	522 Kent Thorman	2.komp
357 Ingemar Erlandsson	1.komp	638 Erik Hillbom	2.komp
362 Torbjörn Nesterius	1.komp	762 Mats Nordin	3.komp

Vilkommer att sakra Er men önskar allas välgång

Bengt Hällkvist – 050
Per Hallgren – 180

Årtidna ÅR 2004

Vad vi känner till har tyra ökenkamrater tillit ur våra led under året. Leden glesnar -- som följer:

EN ÖKENBRODER

HAR LÄMNAT OSS

THOMAS HULT AVLED 2004-03-11

Hjältar dör inte -- de bara försvinner...
Thomas blir kvar i våra minnen,
Kamratföreningen Sv FN-bat 72 M

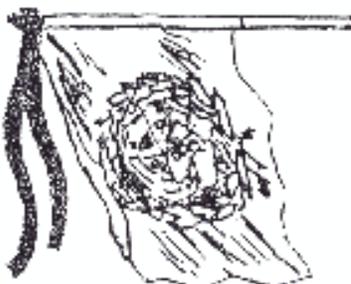
Redaktören

EN ÖKENBRODER

HAR LÄMNAT OSS

STIG SONESSON AVLED 2004-03-19

Hjältar dör inte -- de bara försvinner...
Stig blir kvar i våra minnen,
Kamratföreningen Sv FN-bat 72 M

Redaktören

EN ÖKENBRODER

HAR LÄMNAT OSS
ELMER ENGOVIST AVLED 2004-04-22

Hjältar dör inte -- de bara försvinner...

Elmer blir kvar i våra minnen.
Kamratföreningen Sv FN-bat 72M

Redaktören

EN ÖKENBRODER

HAR LÄMNAT OSS
LARS NORDH AVLED 2004-05-29

Hjältar dör inte -- de bara försvinner...

Lars blir kvar i våra minnen.
Kamratföreningen Sv FN-bat 72M

Redaktören

VI HÄLSAR ALLA ELMER OCH LARS FÄRDÄL...

Thomas Hult
t.komp / info

Stig Sonesson
LINFF HQ / 9th

Elmer Engqvist
STR-komp / fd o am

Lars Nordh
STR-komp / rep o drivm

Gamtiga
porträll'utor:
Stabsfotograf
Grieg Forsberg

(Fortsätta sida)

"Det är ett brott mot islam, när förövarna påstår, att de utför dessa brott i Islams namn"

Det främre islamiska lärosälet / universitetet, al - Azhar i Kairo,
fördomar hösten 2004 kidnappningarna samt halsuggningarna
av gisslan i Irak

DET GÖR DETSAMMA

Såsom balans till allt det glädjefyllda under högtidsmiddagen i Tyföback sjöng, i slutskedet av denna, underlacknad i egenskap av kommandant för bataljonscampen, Tre Kronor, en svensk soldatvisa med anknytning till Svenska Frivilligkåren i Finland 1939-40, där man sögs för broderlandets fred och frihet. Nu sjöngs för våra egna fredskämpar från Sinai, vilka inte längre kan vara med oss. **Bengt Hällkvist -- 050**

DET GÖR DETSAMMA VART DU KOMMER, NÄR DU DÖR,
DET GÖR DETSAMMA VART DU KOMMER, NÄR DU DÖR.
TY VÄNNER DET HAR DU PÅ BÅDA STÄLLENA,
DET GÖR DETSAMMA VART DU KOMMER, NÄR DU DÖR.

DET GÖR DETSAMMA VAR DU STUPAR, KAVALJER,
DET GÖR DETSAMMA VAR DU STUPAR, KAVALJER.
TY ROSORNA DE GLÖDA I DÖDENS HÖGKVARTER,
DET GÖR DETSAMMA VAR DU STUPAR, KAVALJER.

DET GÖR DETSAMMA OM VI LEVER ELLER DÖR,
DET GÖR DETSAMMA OM VI LEVER ELLER DÖR.
TY KRIGARENS DÖD VI ÄNDÅ LEVA FÖR,
DET GÖR DETSAMMA OM VI LEVER ELLER DÖR...

ORÄND FÖRFATTARE PÅ SALLAFRONTEN 1940

*****

In Memoriam

Kontingentschefens minnesord över, vad vi vet intill hösten 2004, avlidna ökenkamrater

Vi minns våra bortgångna kamrater

Det har gått 25 år sedan vi lämnade Sinai och kontingentens personal skingrades för att återgå till sina tidigare arbeten, påbörja studier eller utföra annan verksamhet. Under tiden i Sinai fick vi alla vänner för livet och kamratskapet därnere var sålsport gott, omvitnat av alla och utan omsvep och inskränklningar, som en journalstuttryckte det i en svensk dagstidning efter ett besök hos oss.

Åren har tartat otka fram med oss alla. Några av våra kamrater har lämnat oss, de flesta alltför tidigt.

En av kontingentens medlemmar, Hans Caricquist, som tjänstgjorde såsom food hygien adviser vid UNEF HQ, avled vid besök i Camp Tre Kronor, Baluza, i hjärtinfarkt. Under högtidliga former vid en stämmingsfull ceremoni på flygplatsen i Tel Aviv tog jag och en hedersvakt avsked av Hans.

Vid kistan så jag Hans. Dina arbetskamrater och vänner vill genom oss, som är här, tacka Dig för den tid vi fick vara tillsammans. Vi kommer alltid att minnas Dig. Vi ger Dig vår hälsning på Din resa från Din arbetsplats i tradens tjänst hem till Sverige.

Under tiden i Sinai var vi förskonade från svårare olyckor.

Avlidna kamrater ur vår kontingent finnes uppsatta på hederssköld på nästkommande sida. Där så har varit möjligt har personal ur Bataljon 72 M deltagit vid begravningsakten.

Vi saknar våra vänner och skänker dem alla våra tankar. Vi minns deras insatser med respekt. Alla bidrog på sitt sätt så att uppgiften kunde lösas -- freden säkrades.

Frd över deras minne
Göran Wetterlundh
Chef Svenska FN-kontingenten i UNEF II 1978-79

HEDERSSKÖLD
ÖVER
AVLIDNA FREDSKÄMPAR UR
SVENSKA FN-KONTINGENTEN I SINAI, UNEF II,
NOVEMBER 1978 - JUNI 1979.

UNEF HQ		
936	HANS CARLQUIST	STABSVET 1979-04-27
929	STIG NIHLÉN	STABSCH 1994-01-27
943	CHRISTER NILSSON	STABSAVD 2002-11-10
951	STIG SÖNESSON	SAMRÅD 2004-03-19

BATALJONSSTAB 72 M		
014	ARNE LINDVALL	UHAVD 1985-06-11
019	LARS RING	UHAVD 1988-04-29
044	TORSTEN GRAFFTON	UHAVD 1993-05-12
036	ALLAN BÄCKSTRÖM	PERSAVD 1995-05-08
045	PETER TAMM	UHAVD 1999-02-12
002	BJÖRN LUNDHOLM	STABSCH 2000-02-11
038	STIEG FORSBERG	PERSAVD 2002-06-26
032	KAJ LINDMAN	PERSAVD 2002-12-09

STARS- OCH TROSSKOMPANIET		
224	STIG BJÖRKMAN	STABSPLUT 1979-08-29
171	BO ROBERTSON	SJVTO 1980-08-30
186	INGEMAR NELLFORS	FÖRPLPLUT 1989-10-31
167	THORSTEN BRÜCKNER	SJVTO 1990-08-01
161	ALF HAGBERG	FD O AMGRP 1994-02-03
149	THOMAS NICKLASSON	REP O DRIVMPLUT 1995-04-04
052	ARNE BERGMAN	STABSGRP 1996-11-01
193	WALLE MITTS	FÖRPLPLUT 1999-06-27
163	BERNDT LINDAHL	FD O AMGRP 1999-12-07
146	KENNETH HOLMGREN	REP O DRIVMPLUT 2003-07-16
214	ELMER ENGQVIST	FD O AMGRP 2004-04-22
136	LARS NORDH	REP O DRIVMPLUT 2004-05-29

1. KOMPANIET		
311	ROLF WANDÅS	2.SKPLUT 1980-07-26
394	FRIITZ ASPLUND	2.SKPLUT 1983-05-25
441	ROLAND KÄLLMAN	3.SKPLUT 1988-09-28
370	TUMMY JOHANSSON	2.SKPLUT 1991-03-04
305	JÖRGEN GUSTAFSSON	STABSGRP 1994-03-11
315	THOMAS HULT	INFOGRP 2004-03-11

2. KOMPANIET		
572	JOHAN RONEBERG	2.SKPLUT 1987-05-17
635	TOMMY SEGERSTRÖM	3.SKPLUT 1997-12-28
579	NILS JÖNSSON	2.SKPLUT 2002-10-10

3. KOMPANIET		
781	ERIK AHLENIUS	2.SKPLUT 1989-04-03
743	JAN JÖNSSON	1.SKPLUT 1992-01-28

PEACE - KEEPING IS NOT A JOB FOR SOLDIERS BUT SOLDIERS, ONLY, CAN DO IT

DAG HAMMARSKJÖLD

Nytt
från

HÖGKVARTERET

FÖRSVARSMAKTENS OPERATIVA
INSATSLEDNING M.F.L.

FN - AKTUELLT

EFTER TILLMÖTESGÅENDE FRÅN HÖGKVARTERET M.F.L. OCH INFORMATIONSURVAL SAMT SÄRSKILD PRESSRESEARCH AV FÖRFATTAREN HAR NEDANSTÄENDE REDOVISNING ÖVER FÖRSVARSMAKTENS M.M. LÖPANDE JÄMTE PRELIMINÄRT FÖRESTÄENDE INTERNATIONELLA ENGAGEMANG KUNNAT UPPRÄTTAS. REDAKTÖREN

STUPADE/OMKOMNA FN-SOLDATER. Enligt FN:s hemsida över fredsfrämjande operationer synes totalt 1890 fredskämpar varav 64 svenska, ha omkommit i operativ verksamhet fram till försommaren 2004 och räknat från 1948. Våra egna avlidna FN-kamrater är därvid inte inräknade i nyssnämnda siffror såsom avlidna utanför och eller operativ verksamhet. Sammanlagt sägs 108 länder ha erhållit förluster under 49 av FN:s missioner angiven period.

AVLIDEN FN-MAJOR OCH -VETERAN = vår egen medpart och närmaste kontaktman hemma i Sverige. Eric Lundqvist, Strängnäs. Även om Eric inte ingick i vår kontingent och än mindre i vår bataljon så var Eric ändå "vår", då han var oss mycket behjälplig under såväl rekrytering planering som genomförande av vår FN-mission.

Bakgrund: Eric Lundqvist föddes -- har sagts -- som norrlänning 19 maj 1919 och tog studentexamen vid Sundsvalls högre allmänna läroverk. Därefter vidtog Erics första värnplikttjänstgöring, som i sammanhängande följd inräknade 753 dygn med soldatutbildning, förberedande plutonchefsskola jämte plutonchefsskola samt officersutbildning. Eric Lundqvist genomförde dessutom lång beredskapslänsigöring vid fältförband i främst Övre Norrland. Eric blev med tiden värnpliktig officer vid Kungl Västerbottens Regemente med senare transport över till Kungl Södermanlands Regemente. I 10.

Civilt hade Eric en gedigen kameral utbildning och sägs ha varit mycket språkkunnig -- framför allt i engelska.

Med detta som bakgrund kom Eric Lundqvist såsom frivilligt tjänstgörande befäl till Södermanlands Regemente år 1959. Dåvarande regementschefen, överste Fritz-ivar Vignin, ombesörjde därvid att dåvarande värnpliktige löjtnanten Lundqvist placerades vid den enhet på

Major (Reserv) Eric Lundqvist 1919 - 2004

regementet, som vid denna tidspor od organiserade och förberedde utbildning av de första FN-bataljonerna till Gaza. Lundqvists beredskaps tjänstgöring vid krigsförband i kalla Nord sverige under nästan hela andra världskriget jämte reservofficersutbildning vid Krigsskolan i Karlberg i Stockholm jämte ekonomutbildning så att han nästan skulle ha blivit kamrer visade sig i början av 60-talet innebära utomordentliga resurser vid FN-planläggning. 1960 blev det sålunda plötsligt nödvändigt att omdirigera den i ordningen åttonde "Gaza-bataljonen" för insats i Kongo. Där gjorde Sverige sin hittills mest intensiva FN-mission 1960-64.

År 1963 blev Eric Lundqvist reservofficer och från samma år fram till sin pensionering tjugoålet år senare var han chef för FN-detaljen -- sedermera FN avdelningen -- vid P10, vilken genomförde Arméstabens direktiv för FN-insatser. Sveriges riksdag lät från 1964 upprätta en permanent beredskapsstyrka för FN-tjänst om ca 1600 man, skärpte kraven på utbildnings- och utrustningsinsatserna vid P10, vilket innebar samma uppdrag som senare övertog av Ewedit, men med avsevärt lägre resurstilldelning för Lundqvists stabsdel. Eric Lundqvist var organisatören bakom mer än 40 svenska FN-bataljoner men också ett stort antal internationella utbildningar av FN-observatörer. Sverige sågs höra till ett av de länder, som har störst erfarheter av militära FN-operationer, varvid Eric Lundqvist under sin tid var en av huvudfaktorerna i framför allt förberedelsefaserna. Eric Lundqvist kan sägas ha varit en logorärik fridagsfrämjare.

Eric Lundqvist gick i ålderspension såsom major i reserven år 1982. Som den stora organ satör eller "fixare", som Eric var och med sitt breda människointresse jämte ekonomiska fallenhet ägnade Eric sig sedan under lång tid såsom pensionär åt livlig föreningsverksamhet framför allt med styrelseuppdrag inom idrottsrörelsen -- han var ju i sin ungdom allidlopare -- men även åt frivilliga befälsutbildningen (FBU) liksom kommunala uppdrag m.m. Vid sidan av sitt intensiva yrkesfredsarbete och föreningsysslor sågs Eric också ha ägnat rejäl omsorg över sin stora familj, hustru, ämte fem döttrar med dessutom egna familjer, varvid även sjukdom fanns med i familjebilden.

Eric Lundqvist blev i livets slutskede trött men tapper, tänd av sjukdom, och vistades då för vård på Strängnäs vårdcentral, där han avled 4 februari 2004, 64 år gammal. Vi är som FN-soldater skyldiga ERIC STORT TACK.

Underlag ur Svenska Dagbadet (Professor Torsten Bjerkman) och av P10 Kamratförening (Bengt-E. Murray)

FREDSFRÄMJANDE OCH HUMANITÄR VERKSAMHET (ur Regeringens proposition 2004/05:5 -- VÅRT FRAMTIDA FÖRSVAR, försvarspolitisk inriktning 2005 - 2007). I angiven proposition definieras ovanstående rubrik som följer:

"Med fredsträmjande och humanitär verksamhet menas internationellt samarbete då fred och människors säkerhet hotas. Fredsträmjande och humanitär verksamhet omfattar:

- Konfliktförebyggande åtgärder, där även militära resurser kan utnyttjas, för att medla och förhindra att mot-sättningar trappas upp till väpnade konflikter.
- Fredsbevarande insatser med civila och militära medel för att upprätthålla ett överenskommet vapenstille-stånd eller för att förebygga konflikter.
- Fredsfrämjande insatser där man får använda våld för att skilja stidande parter åt och för att skydda be-folkningen.
- Humanitära insatser skär främst med civila medel men även militära resurser kan användas för att bistå män-niskor som drabbats av konflikter, naturkatastrofer eller andra extraordinära situationer."

Numerären på internationella konflikter föruses vara hög även framöver. Därmed kan behovet av konfliktförebyggande åtgärder och andra internationella kris hanteringsinsatser enligt "proppen" förväntas öka ytterligare. Vidare sägs att sedan 1950, dvs Kalla krigets slut, har nästan fyra miljoner människor dött i krig och av dessa har hela 90 procent varit civila offer. Mer än 18 miljoner människor har på grund av konflikter tvingats fly från sina hemorter och i många fall länder. FN, EU, OSSE, NATO samt andra regionala organisationer anges samtidigt ta ett större ansvar för internationell kris hantering och antalet multilaterala kris hanteringsinsatser växer.

Karakären hos hot och konflikter påstås få konsekvenser även för EU och Sverige. Såväl vårt land som Europa bedöms stå inför nya hot, vilka beskrivs mer mångfacetterade samt mindre förutsägbara. Hoten och utmaningarna kommer bl.a. från regionala dispyter, stater i upplösning, organiserad maffialik brottslighet, spridning av massförstörelsevapen samt terrorism. Terrorangreppen i träns USA, Spanien, Indonesien, Pakistan, SaurArabier och i Ryssland har medfört en betydelsefull inverkan på den globala säkerhetspolitiska utvecklingen samt på internationella samarbetanden.

För framtiden synes det mer uppenbart än förr att säkerhet inte bara utgör avsaknad av militära konflikter. Hot mot freden och vår säkerhet sågs i propositionen bäst kan avväjas i gemenskap och samverkan med andra länder. I global tappning är det främsta uttrycket för detta vårt stöd till Förenta Nationerna. Genom vårt medlemskap i Europeiska Unionen deltar vi i en solidarisk samvaro vars främsta syfte är att förhindra krig på den europeiska kontinenten. En betryggande försvarstörnmåga påstås utgöra en central del av svensk säkerhetspolitik.

(Forts nästa sida)

FN-OPERATIONER. FN har det yttersta ansvaret för att upprätthålla internationell fred och säkerhet. Under år 2004 leder FN en dusintal fredsfrämjande operationer -- med i storleksordningen 50 000 personer. Vårt land har konkret visat sitt engagemang genom truppinsats vid FN-missioner i bl.a. Demokratiska Republiken Kongo samt Liberia. I DR Kongo deltog 90-talet personer i en flygbaskontingent inom FN-missionen MONUC (Jfr även Sandpappret nr 1-2, årg 9-10 sid 16) I Liberia medverkade omkring 240 man i ett svenskt mekaniserat skyttekompani i FN:s insats UNMIL.

I Försvarsmaktens insatsorganisation skall frivilligorganisationernas personal kunna verka såväl nationellt som internationellt.

Foto: Peter Hornik/Retal

MILITÄR EU-SAMVERKAN. För att möta förändrade hot och utmaningar säger försvarspropositionen att EU måste bli mer aktivt och utveckla förmågan till tidiga samt snabba insatser. Därför bör nu -- menar man -- fokus vara att Sverige bidrar konkret till EU:s förmåga och ställer snabbinsatsförband till förfogande vid internationella krishanteringsinsatser.

Inom EU finns en tydlig solidaritet mellan medlemsstaterna. För vårt land anses det viktigt att det nya EU-fördraget betonar denna solidaritet. Iall en annan EU-stat skulle utsättas för terrorangrepp eller naturkatastrof ska Sverige kunna bistå med humanitär bistånd, civila räddningsinsatser samt om nödvändigt med militära resurser. Vi sägs också kunna förvänta oss hjälp från de övriga medlemsstaterna om Sverige skulle utsättas för motsvarande händelser. Solidaritetsklausuler, vilken finns i EU:s nya grundlag, speglar den solidaritet som sägs uttryckt i den politiska allians som unionen utgör. Visserligen sägs att det är upp till varje medlemsland att omsätta den politiska solidariteten i praktiken och därmed också att nationellt besluta om sina egna bidrag i händelse av att terrorangrepp eller andra katastrofer inträffar men synes solidaritetsklausulen så merande skriven att det knappast är möjligt hävda att Sverige är militärt alliansfritt längre. Till råga på allt har Sverige accepterat att med visst mindre finiskt bidrag sätta upp en bataljonsstridsgrupp på totalt 1500 man -- varav några hundra från Finland. Denna stridsgrupp skall -- åtminstone med delar -- vara ett av EU:s snabbinsatsförband. Förbandet avses vara operativt senast 1 januari 2008.

Regeringen har angivit att Försvarsmakten skall ha kapacitet att samtidigt leda samt genomföra utomlands två insatser av bataljonsstorlek (motsv) och mindre förbandsenheter i ytterligare tre insatser. Detta är meningerna ska klaras av med framtidens årsklass om enbart ca 10 000 värnpliktiga! För att ställa en bataljon ute i internationell insats åtgår faktiskt personalresurser motsvarande fyra bataljoner: en bataljon som är ute i 5 månader, en som 'FN-utbildas' (motsv) och står i beredskap att avlösa den som är ute, en bataljon som genomför den tredje terminen av grundutbildningen för att kunna ställas i beredskap samt en bataljon vilken har påbörjat grundutbildningens första termin. Då en bataljon inrymmer 800 - 1000 soldater blir ju summan 3200 - 4000 personer. Av ovanstående årsklass om 10 000 värnpliktiga åtgår i storleksordningen 6500 till armén, varför alla dessa behöver vara beredda till utlandstjänst -- för erforderligt rekryteringsunderlag -- vilket definitivt inte synes troligt. Då är inte bemanningen av tidigare nämnda bataljonsstridsgrupp -- på omkring 1100 svenska soldater -- för EU:s krishanteringsstyrka medräknad! Matematiken synes orimlig.

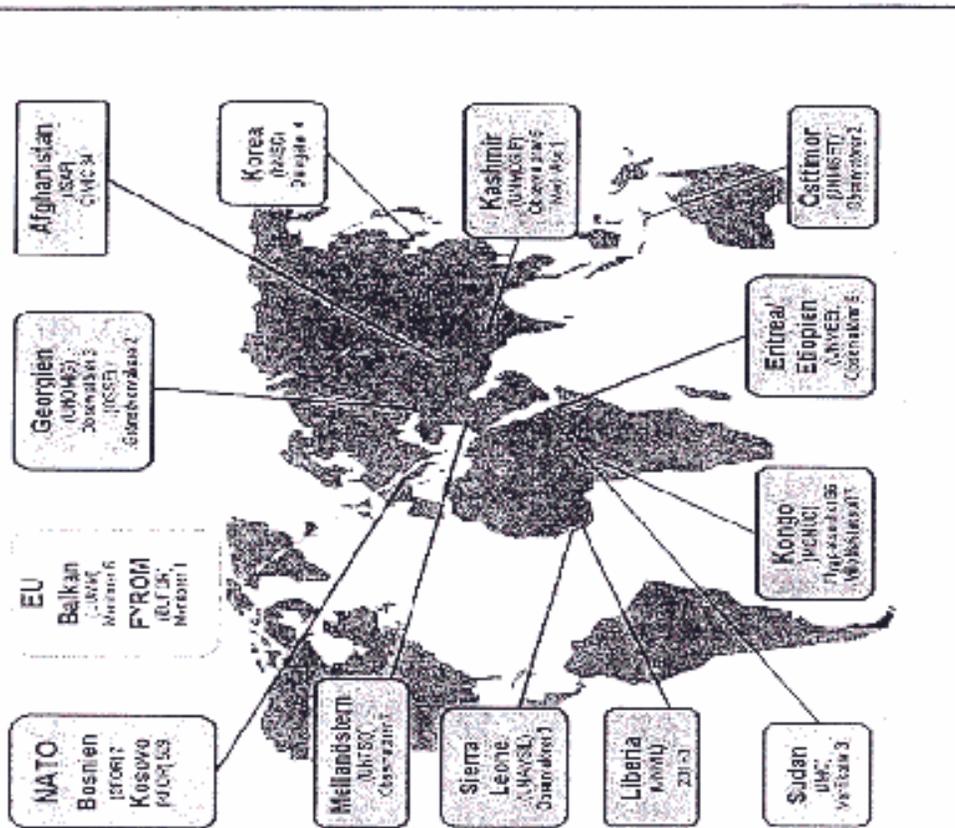
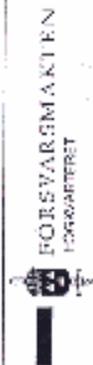
OPIL = Operativa Insatsledningen utgör den operativa kärnan av Försvarsmaktens Högkvarter och har sedan somras med alla sina avdelningar, J1 - J10 (motsv sekt1/str1, sekt 2/uh etc) inklusive delar av OPIL stab flyttat till F 20 hittillsvarande garnison i Hissala. Vår ökenkamrat Walter Melzer tjänstgör nu här såsom återkravhandläggare i avdelning J8. Verksamhetsledning med ekonomi (Jfr även Adressuppgifter sid 9). Del av OPIL stab har redan i fred grupperats skyddad i berganläggning i närområdet.

Till samma garnisonsområde har också samlat Armétaktiska Kommandot (ATK), Marintaktiska Kommandot (MTK) och slutligen Flygtaktiska Kommandot (FTK).

OPIL har, som framgår av föregående nummer av Sandpappret, övertagit den direkta operativa ledningen av de militära fredsfrämjande insatserna i utlandet, vilka tidigare hanterades av förutvarande Swedint. Detta senare ingår nu såsom avdelning i Livgardet och svarar inom den ramen för utbildning samt utrustning här hemma i Sverige. De månatliga lägesrapporterna över utlandsverksamheter, vilka förut utarbetades av J3 på Swedint, hanteras numera av avdelning G3 på ATK. Den nya förändrade vinjettrubriken till denna artikel har -- bedömts erforderlig på grund av textinnehållet ovan. Utlandsstyrkan sommaren 2004 sida 19.

INTERNATIONELLA OPERATIONER

- KFOR
- ISAF/UNAMA
- MONUC
- UNMIL
- POST SFOR - EUFOR
- JMC/JMM
- UNMISUD/SUDAN
- ENSKILDA MISSIONER
- NIC (KFOR, SFOR)

Politik i MELLANÖSTERN

INOM FORSKARVÄRLDEN SÄGER MAN ATT ETT PARADIGM HAR BILDATS, NÄR EN BANBRYTANDE HÄNDELSE HAR SKETT, SOM HELT FÖRÄNDRAR EN DITTILLS PÅGÅENDE UTVECKLING / SKEENDE. DIT HÖR T.E.X. BERLINMURENS FALL 9 NOVEMBER 1989, MED KALLA KRIGETS SLUT, ELLER DET GLOBALA TERRORISTKRIGETS UTBROTT 11 SEPTEMBER 2001.

NEDANSTÅENDE ARTIKEL INNEHÅLLER TILL STOR DEL MATERIAL HÄMTAT UR FÖRFATTARENS UPPSATSARBETE ÅR 2002 I 20-POÄNGSKURS I SOCIALANTROPOLOGI OM KONFLIKTHANTERING. DÄRJÄMTE FÖRELIGGER ANNAN RESEARCH. Redaktören

AGGRESIV ISLAMISM UPPHOV TILL 11 SEPTEMBER

Många ansåg, lite förhastat, att när Berlinmuren föll 9 november 1989 och Kalla kriget föllade liksom att Sovjetunionen ganska snart föll samman med Järnridån så inträdde världen nästan som i en fredlig tidsålder vilken man dessutom trodde skulle komma att bestå. Under 1990-talet möjliggjordes helt plötsligt omfattande folkflyttningar inom, liksom ut ur, tidigare Warszawapaktregionen -- inklusive dittillsvarande Sovjetunionen -- bl.a. med i storleksordningen nära 1 miljon judiska utvandrare till Israel. Utvecklingen ansågs under decenniet världen över gå den rätta vägen politiskt, socialt och ekonomiskt. Man bortsåg helt enkelt från Kuwaikonflikten 1990-91 och påföljande Jugoslaviadrama, varför åtskilliga länder påbörjade nedrustning

Under loppet av en dag -- 11 september 2001 -- blev den ovan beskrivna i mångt ljuss världsbilden totalt sönderalagen. Redan samma kväll insåg man, kanske världen över, att 1990-talet plötsligt hade blivit en parentes, ett mellanrum, ett imboliststånd eller ett andetag övergångsfas. I Svenska Dagbladet skrev en judisk skribent (Kim Salomon) på vårkanten 2002 bl.a.

"Terrorattakerna i New York och Washington innebär att globaliseringen gick in i en paranoi-fas med en ny typ av rädsla och känsla av sårbarhet. Nyckelorden blev övervakning, polisstat och fruktan. Men terrorattakerna aktualiserade också en mer grundläggande debatt om universella värden och i vilken utsträckning västvärlden bör acceptera motstridande kulturella föreställningar. Samtidigt innebär globaliseringen att vi kommer närma oss varandra. Ekonomiskt, politiskt, ekologiskt och militärt." Så långt Salomon.

Man kan undra över vad det är som gör världen så kaotisk och farlig. För brukade det mestadels vara soldater i arméer som slogs i krigen -- numera förs de av irreguljära trupper s.k. paramilitärer, guerilla, mls etc. Detta kan vara ett skäl till att det "postmoderna" kriget är så våldsamt, till att krigsförbrytelser och grymheter numera är en integrerad del av själva krigförandet. Dithörande terroristkrig är varligtvis den numerärt underläggenes valda krigsform -- asymmetriskt krig -- bl.a. för att tid, vapentyp och plats för insats är oförutsägbara för den angripne, vilken därför oftast är i efterhand och som så ofta varit för handen i Afghanistan- och Irakkrigen eller i Palestinal konflikten

Ovanstående krigsformer är ofta på en och samma gång små "local" som världsomspännande, "global", inte minst genom mediala, ekonomiska eller ideologiska influenser. Ett mångfacetterat sätt att beskriva denna världsomspännande utveckling är att världens -- efter Kalla krigets slut -- enda återstående supermakt för första gången sedan frihetskriget i 1700-talets senare skede fick sin hemort -- om man bortser från Pearl Harbor 1941 -- utsatt för angrepp från annan kontinent 11 september 2001.

20 Militärt var attacken i sin slutfas en relativt liten taktisk operation, antropologiskt närmast en

”local” verksamhet; en för omvärlden helt överraskande insats med bara konventionella, terroristkapado, civila trafikflygplan såsom vapen dvs en ”postmodern” stridsform; liksom de helt oväntade målvälan med ”globalt” inflycande, vilka blixtsnabbt modifierade strategisk effekt. I händelsen innebar också folkåtligt att terrorangrepp, då 3000 civila människor dödades utöver försörjning av bebyggelse, varför USA:s president Bush omedelbart förklarade att nationen var i krig. Dess första försvarare och krigshjältar var brandmän och poliser.

Från EU samt en lång rad andra länder och maktstrukturer kom efter hand ojalitetsförklaringar. FN erkände USA:s rätt till självförsvar men undvek -- i strid med FN-stadgan artikel 51 -- att överlåta åt säkerhetsrådet ledningen av fortsatt konflikthantering, varmed USA fick handlingsfrihet. Under tiden hade terroristskräcken genom påverkan av alla olika massmedialformer spridit sig inte bara i USA utan till många andra ställen i världen med förmodade terrorinsatser av mjältbrandbakterier och stor oro för andra kemiska eller biologiska angrepp liksom bevisande rädsla för civila flygresor men också dito ekonomisk oro. Men vem var fienden? Denna uppgavs snart av USA vara al-Qaida. Detta är ju ingen stat dvs part enligt FN-stadgans statuter utan ett mångnationellt islamistiskt terrornätverk, kanske i 60-talet länder och med säte -- vid aktuell tidpunkt -- i det talibandominerade Afghan stan men utanför detta lands legitima statsmaktens kontroll. Under förväntning att talibanregimen stödde al-Qaida inleddes -- efter omfattande transkontinentala av många nationer understödda till transporter via bl.a. luftrum och baser i Mellanöstern samt passage genom Suezkanalen -- en kraftig flygtonsträvning över Afghanistan, vilken på marken fick understöd av landets egna antitalibanstyrkor, Nordalliansen, för att oskadliggöra al-Qaidas ledning under saudiarabern Osama bin Laden. Kriget fortsätter som bekant fast i mindre omfattning samt lägre nivå. Men motståndsledaren Osama bin Laden synes ännu inte ha stupat eller fångats trots att han jagats hårdt ut såväl inom som utanför Afghanistan.

Osama bin Laden uppenbarade sig plötsligt i TV-sändning från arabiska stationen al-Jazeera med hot mot USA, bara några dagar före höstens presidentval.

Med tonvik på västvärlden, dit också Israel får räknas, uppstod samtidigt med ovannämnda krigsledning ett nästan hysterikliknande terrorstämning, vilken i USA fortfarande påminner om MacCarthys kommunistsjukt på 1950-talet. I Europa snabbbehandlades under senhösten 2001 på ett diskutabelt sätt ätgärdsregler för terroristbekämpning. I Mellanöstern har palestinska självmordsbombare dock varit en långvarig bitter verklighet för Israel även under Andra Intifadan eller mot judiska / israeliska företeelser i t.ex. Turkiet. Dessa terrorbombare har närmast även republikanska Bush-administrationer i USA till Israel. Detta brukar annars vara demokraternas skotebarn.

Ovan beskrivna väpnade krig är globalt -- men också sin ideologisk kamp. Härvid bör man fränskilja den vanliga religiösa formen av islam för att gränksa den betonat politiserade formen kallad islamism -- som kanske utgör det stora hotet mot Väst.

Islamismen kan anses såsom de muslimska samfundens tongivande och mest kärnlasta variant av traditionalism. Politisk islam avser således en puritanisk reningsprocess, vars viktigaste ändamål är att tvätta bort skiten och rötan, vilka följer av moderniseringen -- att avlägsna ”västliggörande” företeelser såsom pragmatism, dubbelmoral samt de individualistiska, könsneutrala frihetsidealen i allt modernt. Islamismen går således in för ett muslimskt styressätt och har innehavet av statsmakt såsom sitt primära mål medan fundamentalism är ett vidare begrepp, där också grupper utan statsbyggarambitioner kan räknas. Båge rörelserna hyllar bokstavstroget läshing av Koranen och anbefaller, sharia, islamisklag.

Den äldsta av de nuvarande islamistiska rörelserna sägs vara Muslimska Brödraskapet med ursprung i 30-talets Egypten. Till de allra senaste fundamentalistströmsarna hör talibanerna i främst Afghanistan samt Pakistan och Osama bin Lads al-Qaidanätverk i kanske 60-talet länder.

Talibanerna, under mullah Omar, påstås tillhöra de mest hakärsträvande, regressiva, islamistiska rörelserna. Den geografiskt mer expanderande islamiströrelsen synes dock utgöras av Osama bin Laden jämte hans nätverk -- samtidigt nära allierat med talibanerna -- och är också driver av konservativ fromhet. Hans politik är emellertid mer tydligt muslimskt aktivistisk och geopolitisk i sin inriktning. Det sägs att det var den fortsatta nordamerikanska militära närvaron i Profetens hemland -- nuvarande Saud Arabien -- efter Kuwaitkriget 1991, som tok bin Laden att viga resten av sitt liv åt jihad. I intervjuer talar han om både fromhet och rättrogethet men allra mest om de arabiska regeringarnas svek samt om den ”brödmjukelse de arabiska folken lider av genom att även deras del av världen militärt domineras av USA och Israel. Islamisterna har inget samförde med vänsterriktade eller anarkistiska, gränsöverskridande proteströrelser.

Al-Qaidas terrorangrepp mot World Trade Center och Pentagon visar att islamismen utgör ett globalt hot.

2003, motiverades med utta al terrorhot från detta inkluderande påstådd risk för framtida irakisk insats av massförstörelsevapen mot väst samt dessutom samarbete med al-Qaida. Angreppet hade inget stöd från FN framför allt som det aldrig framkommit några bevis på irakiskt innehav av några massförstörelsevapen. Osama bin Ladin var ingen vän av Saddam Hussein men bedöms -- efter diktatorns störtande -- ha stött de irakiska motståndsstyrkorna, vars fortsatta kamp under detta år stegrats från enbart den underlägnes terror-dåd till mera militärt genomfört guerillakrig mot större tonvikt på rent militära samt polisiära målval. Stödet från al-Qaida anges bl.a. i form av att irakiska guerillakriget mot USA-alliansen, numera med viss framgång, leds av bin Ladine jordanske huvudoperatör Musab al-Zarqawi -- en av de ansvariga för 11 septemberattacken

Islamisternas kampform är ju -- som tidigare framhållits -- världsomfattande, *global*, men genomförs insatserna överraskande med sin å enheter, *local*, paratilitär tekniskt kunnig personal, varvid IT-teknik m.m. i stor utsträckning nyttjas. Svensk militär personal tränar för övrigt med specialförband motåtgärder mot nämnda typ kampenheter ger om insats i den FN-sanktionerade, internationella fredsstyrkan, ISAF, i Afghanistan.

Som vi alla vet kännetecknas Palestakonflikten -- på senare år Andra Intifadan, al-Aqsa -- i stor utsträckning av självmordsbombare mot såväl civila som militära mål. Härvid har, som ovan antyts, al-Qaida bl.a. stött alla de mer eller mindre extrema palestinska kamporganisationerna mot Israel. Så var även fallet 7 oktober detta år i Sinai. Då inträffade där i tät följd -- på skilda platser utefter kusten mot Acabaviken -- flera sprängattentat. Först orsakade en bilbomb den jämfelika explosionen vid Hilton Hotel i egyptiska Tabá, nära gransen till Israel och inte långt från Eilat. När meddelandet kom om attentaten sändes omedelbart en rad israeliska ambulanser jämte räddningspersonal från Eilat över gränsen till Tabá. Det bör betonas att gränser normalt är hårdbevakad. Man har på israelisk sida lärt från säkerhetstjänstens upptäkt, tidigare i år, av en muslimsk lång, hemlig tunnel för agent- och vapensmuggling under Gazaremasans gräns mot Egypten. Strax efter första explosionen inträffade nya i badorterna Nuweiba samt Ras al-Sultan litet längre ned utefter Sinaiakusten. Antalet döda torde vara åtminstone 34 människor, mest israeler jämte drygt hundratalet skadade. De flesta besökarna kommer till uppräknade platser -- i stort antal -- för att sola och bada, inklusive snorkla/dyka i det klara vattnet, men israelerna utnyttjar även Hilton Hotel med dess kasino, som är förbjudet i Israel.

Man har inte med säkerhet kunnat ange vem som är skyldig till attentaten. Från officiell egyptisk sida utsluter man Musimska Brödrskapet, vilket också självt förnekar ansvar. Chefen för israeliska arméns underlättelse tjänst, Aharon Zeevi-Farkash, har vid förredragning för Israels regering angivit huvudansvaret hos al-Qaida med biträde av lokal extremistgrupp, där beduiner synes involverade. Sprängattentaten sags ha varit synkroniserade på typiskt al-Qaidamått. Dessutom sände al-Jazeera bara fem dagar före attentaten ett bandat hot av Osama bin Ladins stabschef/ställföreträdare, egyptern Ayman al-Zawahiri, där han uppmanade alla muslimer att stötta palestinierna i deras kamp genom att döda amerikaner och israeler.

Egyptiske experten på extrema islamistgrupper, Mohammed Salah, har noterat att nyss beskrivna Sinaiangrepp var sammanlagelriktat mot tre nyckelpunkter av al-Qaidas svurna fiendemål såsom:

- Egyptisk - israeliska fredsfördraget Camp Davidavtalet 1979
- Egyptens ansträngningar att försöka åsätta kommando och kontroll Mellersta Östernfred.
- Säkerheten för Israel och Egypten i Washington nu vudallierade i regionen.

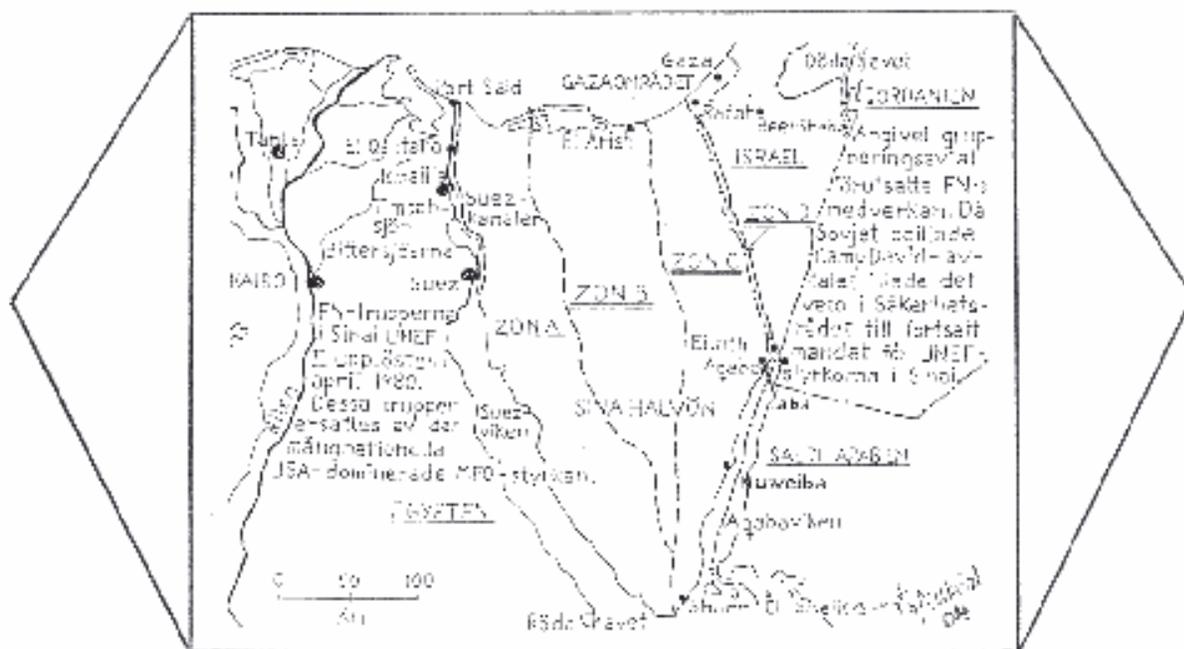
Egyptisk polis grep hastigt drygt ett dussin personer, varav många beduiner från Sinai, vilka misstänktes ha medverkat med bl.a. insmuggling av sprängmedel samt tordenskop i Egypten.

De egyptiska myndigheterna framhåller att säkerheten inte är tillräcklig i gränsområdet, där attackerna sattes in, eftersom detta -- Zon C -- endast får bemannas av egyptisk polis i överensstämmelse med fredsavtalet från Camp David. Därutöver medges ju Egypten enligt samma avtal gruppera högst 22 000 man, 230 stridsvagnar jämte 480 pansarskyttefordon, 126 artilleripjäser samt 7 luftvärns(robot)bataljoner i Zon A. I Zon B får så Egypten slutligen ha 4 lätt beväpnade bataljoner upp till summa 4000 man ur gränsbevakningskårer och därjämte civil uniformerad polis.

Formellt men betydelselöst, finns längs Israels gräns en kilometersmål Zon D för enbart israelisk polis.

MFO:s emblem att anbringa på röda baser

De egyptiska myndigheterna påstår att säkerheten inte är tillräcklig i gränsområdet -- Zon C -- där de förmodade självmordsattackerna ägde rum eftersom där endast får finnas poliser enligt Camp Davidavtalets bestämmelser. Dessa bör omförhandlas enligt egyptiska myndigheterna. Attackerna var de första terroråden i Egypten sedan 1997 års massaker på civila turister i Luxor men nu hotar man en ny vådsvåg med design el-Qaida. Dess stöd till Hamas -- speciellt starkt i Gaza -- väntas också öka, när nu palestiniernas ledare Yassir Arafat avled 11 november med åttioåriga maktkamp.

För neutrala fredsövervakning finns alljämt i Sinai, sedan 25 april 1982, med tonvikt på Zon C, den av USA dominerade internationella styrkan Multinational Force and Observers (MFO) eftersom UNFF II -- genom sovjetiskt veto -- som bekant -- inte fick förläng mandati. Dess förste chef var en norsk general även om Norge aldrig har medverkat i styrkan med trupp. F.n. ingår 3 norska officerare i MFO HQ. Sverige har aldrig haft personal i styrkan men däremot tidigare -- till s för några år sedan -- ett antal observatörer. Observer Group Egypt (OGE), som under UNTSO:s alljämt fungerande mandati samarbetar med MFO

FN SPECIAL

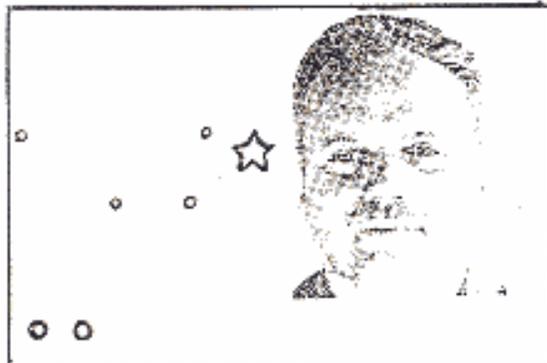
UNDER OVANSTÅENDE VINJETT REDOVISAR VÅR FORNE CHEF STRI -- EMELLANÅT TJANSTEFÖRRÄTTANDE STABSH -- HUR LEDARSKAPET AV VÅR BATALJON 72 M DÅ FULLGJORDES STABSMÄSSIGT SAMT UTE PÅ FÄLLET OCH I PRINCIP INOM BATALJONENS OMRÅDE. REDAKTÖREN

REFLEKTIONER FRÅN SINAI, 25 LJUSÅR BORT

Hercu esplanets dova mullrande toner bort i väder, där dot i kvällningen nalkas sin hemmabas på Sätenäs borta vid Vänerri, kanske lastat med "inolerande" svenskar, som återvänder hem efter att ha gjort sin insats i fredens (änst någonstans i vår oroliga värld).

Själv sitter jag fredligt utanför mitt hus på Dergel Dillingens slutning och njuter av en öl men blir av Hercu esplanet smånsamt påmind om loftet till vår eminente redaktör, Bengt Hällkvist, att åstadkomma en artikel till jubileumsnumret av Sandpappret. Han har önskat sig en artikel hur vi arbetade "utåt".

Som amatörastronom leker jag för ett ögonblick med tankeexperimentet att försöka med ett superteleskop parkera invid stjärnan Vega på 25 ljusårs avstånd i Lyrans stjärnbild och därifrån leverera ett korrekt och heläckande reportage av vad sig i Sinai tilldrager under vinterhalvåret 1978/79. Emellanåt måste jag i stället försöka rannsaka mitt av begynnande ålderdom kräckelance minne och därur hämta några fragment, som kan vara av intresse. (Till skillnad mot Göran Weiterlundh har jag ingen krigslogbok att stödja mig emot!)

Amatörastronom Alf Svensson parkerar invid Vega på 25 ljusårs avstånd i stjärnbilden Lyrans för att därifrån leverera ett korrekt reportage... Collage B. Hällkvist

Som "COS" lade sig Björn sällan i "Stri/OPS" verksamhet och vi kände att han hyste stort förtroende för hur vi löste våra uppgifter. "Stri/OPS" volymriktigt största arbetsuppgift var att hantera undermåttelser -- eller som det hette på FN-språk -- information. Informationen skulle inhämtas, sammanställas, bearbetas, värderas och delges. Bland de många officiella och inofficiella informationskällorna kan nämnas: parterna (Egypten och Israel), lokalbefolkningen, FN-organisationen (lokalt, regionalt, centralt), hemmationerna i Sverige samt inte minst den egna bataljonen, /72 M.

Min befattning var "Chef för stridsledningsavdelningen (C Stri)", en något märklig titel inom ramar för ett fredsbefordrande arbete. Det känns mera rätt, att använda det internationella och allmängiltiga "Chief Operations Officer (COO)".

Min närmaste chef var Björn Lundholm. Han innehade två befattningar, dels som Ställföreträdande Bataljonschef (Stf batch), vilket på engelska blev "Deputy Commanding Officer (DCO)", dels Stabschef (SC) eller "Chief of Staff (COS)". Med sin professionella inställning löste Björn givetvis båda uppgifterna även om han inte dolde vare sig förkärleken till att agera "DCO" och därmed få tillfälle att utöva ledarskap "i fält" eller att han kände sig uttråkad av byråkrati, formalism och pappersarbete, vilka alla var tunga komponenter i stabens arbete.

observatörer, kompanistaber, stabemedlemmar, transporter m.m. vil jag, utan att förringa någon annan, särskilt nämna två personer, som mycket ofta lämnade ytterst värdefull information, vilken såväl räddade oss från obehagliga överraskningar som hjälpte oss att inrikta den fortsatta informationsbehandlingen och att vidtaga åtgärder i god tid.

Den ene var Per Hällgren som med sitt vittförgrenade kontaktnät samt mycket ingående lokal- och personkännedom stundom kunde presentera nästan kusligt träffsäkra beskrivningar och förutsagelser inom de flesta verksamhetsområden trots att hans arbetsuppgifter, såsom föröblagnadsplutonchef, huvudsakligen låg inom logistiken. Den andre var bataljonschefen, Göran Wetterlundh. Han fick stundom uppbära kritik för att han inte höll sig hemma och agnade sig åt sin bataljon utan "ständig" var ute och rörde på sig i hela östra Medelhavsområdet. Enligt min mening så gjorde Göran rätt som överlät den rutinmässiga verksamheten till kompanicheferna och sin stab för att själv ägna sig åt att utröna de informella maktstrukturer, vilka alla organisationer finns mer eller mindre dolda under de formella organisationstabläerna.

Genom sin öppna och positiva attityd samt genom sin grad (vi "jämslällda" svenskar har stundom svårt att inse betydelsen av olika klassrankor i det internationella "umgänget"); lyckades Göran upprätta värdefulla personkontakter och informationskanaler, som underlättade för oss alla att lösa våra uppgifter. Stundom lyckades Göran att i förtäckt ordalag delge oss "hemligstämplad" underhandsinformation, vilken vi kunde använda i vårt interna arbete men inte utnyttja officiellt förrän vi fick klarsignal därtill.

Tre av våra duty officers, fr. v Bo Ringdahl, Carl Lindau och P.O. Mellin i arbete i DO-rummet (Stri/OPS). Bild

skapad av Göran Wetterlundh. Från stabens sida hade vi dock mycket sällan anledning att anmärka på kompaniernas sätt att lösa sina uppgifter.

De friktioner som uppstod hade sällan med verksamheten att göra utan var oftast orsakade av personliga problem eller var av ledarskapsnatur.

Bland de rutiner, som "Stri/OPS" hade att genomföra, var det några som var särskilt stimulerande -- jag tänker då i första hand på "UNMO-briefing" och "SIR-möte".

UNVO står för United Nations Military Observers och briefing betyder genomgång. Varje vecka genomfördes en "UNVO-briefing" i "Stri/OPS-huset", varvid 7 militära FN-observatörer av många olika nationaliteter lämnade och fick aktuell information inför den kommande vecka, då de skulle tjänstgöra i vårt område. Observatörerna var indelade i tre patruller med två män i varje patrull och med en sådan baserad vid varje skyttekompani samt den sjunde observatören (SUNMO) baserad vid bataljonsstaben för samordning och samverkan. De var obehäpnade och färdades i öppna jeepar för att kunna se och höra så mycket som möjligt, när de patrullerade utmed L- och J-linjerna eller utförde vapeninspektioner i "LFA-zonen". Deras utbildningsståndpunkt uppvisade en ansevärd spännvidd -- alltifrån hårdtränade amerikanska marinjärsofficerare, franska taliskårsmästare med krigserfarenhet från Vietnam och sovjetiska KGB-män, vilka stundom råkade avslöja sina kunskaper i svenska språket, till en föga engelskspråkig "utfilandsatt" anhörig till någon sydamerikansk diktator. Vid samverkan med UNMO upplevde man påtagligt, att man arbetade i FN-miljön med alla dess aspekter.

"SIR-mötet" ägde rum varje månad och hade även det en internationell dragning om än av helt annat slag. "SIR" betyder "Senior Israeli Representative", vilket kan översättas med "Israelisk representation av lägst översteleitjänstgrad". Vid "SIR-mötena" avhandlades i första hand angelägenheter, som berörde IDF (Israeli Defence Forces) och /2 M men även annan information kunde vid behov utväxlas. Stundom förelåg olika typer av klagomål och då kunde tonen tidvis bli tamligen irriterad. Israelerna var synnerligen skickliga och hårda förhandlare så det gällde att vara väl förberedd med underbyggda fakta och argument, när man kom till mötet, synnerhet, som en vanlig israelisk attityd gentemot UN, var: "United Nothing"!

Trots det upplevde jag att bataljon /2 M betraktades med respekt och välvilja av de Israelier, som vi kom i kontakt med vid "SIR-mötena" och liksom vid förberedelserna för utrymningen och återfäm-

ningen av Sinaihalvön. SIR var under vår tid colonel Fuchs, som talade och förstod skandinaviska, så det var ingen idé att försöka dölja någon information genom att tala svenska. Till mötena brukade han åtföljas av en relativt stor delegation av såväl kvinnliga som manliga officerare, varav de yngre sannolikt deltog i utbildningssyfte.

Mötena ägde rum vid någon av J-linjens checkpoints. Efter förhandlingarna var bastubad ett i israeliska ögon lika exotiskt som uppskattat inslag innan man inlog en gemensam måltid, varvid vi kunde inhämta minst lika intressant information "off the record" som under de egentliga förhandlingarna.

Även om "UNMO-briefing" och "SIR-möte" var höjdpunkter i mitt verksamheten, så är det ändå två andra händelser, vilka framstår som unika för 72 M, nämligen El Tasa-konferensen och ARE-styrkornas återintåg i Sinai (ARE = Arab Republic of Egypt).

Om FN hade en "segerans" borde enligt mitt förmenande namnet El Tasa och året 1979 vara inbrottsrat på den. I y där och då satt vid samma bord officerare och andra representanter för två nationer, som i hellet är betunnat sig i varierande grad av krigstillstånd med varandra, ett krigstillstånd som tidvis varit ett hot mot hela världstreden. De satt där för att tillsammans staka ut vägen mot en fredlig samexistens och det var FN, som var konferensens värd. Inom UNEF II hade den svenska Bataljon 72 M fått uppdraget att svara för säkerheten och att samordna ett antal andra verksamheter. Hottbilden var på innet sätt försumbar ty det lanns såväl extremistiska terrororganisationer som andra ntrossen, vilka av många skäl önskade försvåra den pågående fredsprocessen. Israelerna hade som ett av många specifika önskemål krävt att just 72 M skulle svara för säkerheten. Kort tid stod till förfogande för planläggning och förberedelser men alla berörda ställde lojalt upp och arbetade dygnet runt för att det hela skulle avlöpa väl. Utan att någon behövde uttrycka sig i ord kunde jag vid stabsorienteringar och orderuttagningar känna hur alla insåg stundens allvar och koncentrerade sig på att göra en 100-% insats. Mitt under de hektiska förberedelserna beordrade UNEF HQ att den sammanfattande bataljonsordern (uppläst på svenska) snarast skulle översättas till engelska och insändas till HQ. Jag avdelade DO (Duty Officer), Per Olof Michel, att i avskildhet göra ett utkast till översättning, som vi sedan tillsammans gick igenom och efter diverse ändringar insände till HQ. Enligt vad Goran berättar på annan plats (Red anm: Jfr sid. 3, Batch har ordet) blev dokumentet tydligen mycket väl mottaget i HQ (Tack P.O.!). Men ännu viktigare är att mötet i El Tasa blev höllt igenom lyckosamt. Man skulle kunna tro att denna misslöper FN:s fredsbevarande verksamhet och med anseelig svensk inblandning skulle röna uppmärksamhet i Sverige – men icke så. Däremot var svenska medias intresse omätligt, när det gällde de svenska FN-soldaternas permissionsvaror.

Om El Tasa blev en succé, är jag mera tvöksam till hur FN hanterade delar av ARE-styrkornas inmarsch i Sinai. Inledningsvis fungerade det planerligt och välordnat och vi kunde genomföra konstruktiv samverkan med såväl IDF som ARE Forces. Men efterhand blev direktiven från HQ allt vagare eller uteblev helt. Till slut var vi mer eller mindre tvungna att vilkorlösst öppna gränssommarna vid E-linjen. ARE-styrkorna välde in i den t.d. buffertzonen bl.a. medförande enheter, som ännu inte var tillåtna där. IDF reagerade givetvis mycket negativt på detta och kritik riktades även mot den svenska bataljonen, trots att vi inte bl' vil delgiva alla de nya spelreglerna i området och således inte hade underlag för att ingripa direkt mot ARE utan var hänvisade till att observera och rapportera till HQ.

Men vad betydde året israelisk kitsighet eller nordisk formalism och ordningssinne, när fredsprocesser ämlligen visade konkreta resultat? Snart skulle de egyptiska flaggorna åter fadoras i El Arsh (Insh Allah), UNEF II börja awecklas och 72 M rotera hem efter väl förrättat värv i fredstjänst!

Herculesplanens mu'er skulle åter blandas med den välkända sången: "Hemåt det bar ...".

Först på plats var de tidnings-, radio- och TV-människor som kom från Kairo. Här eskorteras de in till El Tasa av två svenska FN-soldater.

Foton sid 24, 25 och vidstående Stabefotograf Stig Forsberg

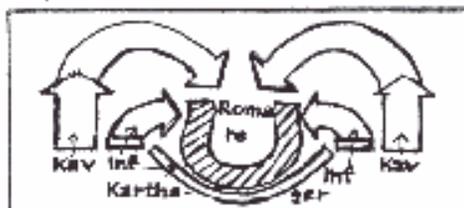
I "BATCH HAR ORDET" LÄRDE VI HUR CHEFEN UTÖVADE LEDARSKAPET AV VÅR BATALJON MED TONVIKT PÅ SAMVERKAN/ÅTGÄRDER UPPÅT OCH UTÅT. LEDARSKAPET INOM VÅR BATALJON STABSMÄSSIGT SAMT UTE PÅ FÄLTET HAR NYSS, GENOM C STRI, REDOVISATS I DEL 1 AV "FN-SPECIAL". I DEL 2, NEDAN, BESKRIVER STF C BATSTAB/UH HUR VÅRT EGET UNDERHÅLL TILLKOM GENOM FÖRNÖDENHETS- ELLER RESURSANSKAFNING UTIFRÅN OCH HUR RESULTATET FÖRDELADES INOM BATALJONEN. REDAKTÖREN

OM UNDERHÅLLSTJÄNST

En vanlig och, som jag upplever det, adekvat definition av fenomenet och begreppet Underhållstjänst är: "Militär verksamhet som syftar till att vidmakthålla krigsförbands funktionsduglighet".

Definitionen är trots sin kortfattaggenhet fullständigt klar, då den innebär att det finns ett direkt samband mellan rätt planerad och väl genomförd underhållstjänst å ena sidan och strid å den andra. Åtkilliga exempel, som ger belägg för riktigheten av denna tes, kan anföras men jag inskränker mig till att peka på den egyptiska arméns kollaps under Yom Kippur-kriget, där det på grund av brist på drivmedel och ammunition blev tvärstopp efter initiala spektakulära framgångar.

Underhållstjänster är därför sannolikt den militära verksamhet, som över tiden, undergått påtagligt mer omvälvande förändringar/utveckling än själva striden. Hannibals och karthagernas totala seger över romarna vid Cannae år 216 f.Kr. -- som har varit ett taktiskt föredöme långt in i modern tid och är så fortfarande -- ger slöd för detta påstående.

Slaget vid Cannae 216 f.Kr. Dubbel omläppning. Red

Hur öste då vårt krigsförband, Bataljon 72 M, sin underhållstjänst? Bra, vågar jag påstå, även om jag i någon ringa mån är part i målet. Sammanfattningsvis skulle jag vilja säga att bataljonens underhållsverksamhet kännetecknades av professionalism, dvs av kompetens och fingertoppskänsla på alla nivåer.

Vi hade ett antal hänvisningar. Några av dem var organisatoriskt givna: FN i New York, Ast/FN i Sverige, Canlog och Pollog. Andra -- kanske de viktigaste -- skapade vi själva genom lokal/regional upphandling.

Om de givna hänvisningarna kan kortfattat sägas att

rekvisitioner via FN New York, vilka förvisso var nödvändiga såvitt avsåg viss materiel, inte fungerade särskilt väl eller ens alla

- förhållandet till AST/FN var gott till medelgrad
- samverkan med Canlog var god
- samverkan med Pollog var tillfredsställande -- men något hämnad p.g.a språkförbistring

Avslutningsvis något litet om hur de olika tjänstegrenarna öste sina uppgifter.

Transporttjänst

Bataljonen hade ett begränsat behov av tyngre transporter såsom av ammunition och fällarbetsmateriel och var därför inte tilldelad kapacitet för sådana. Personaltransporter och transporter av lättare gods utfördes med brenvagn.

Reparations- och drivmedelstjänst

Rep & driv / mek & skriv var vår enhet för underverk och mirakel. Dessa herrens förmåga att lå våra risiga fordonspark att funka hängått och gå fortfarande till hävderna.

Förplågnadstjänst med undersavdelningar

Oavsett om det råder strid eller inte måste soldaten äta och åt det gjorde vi. Pelle Halgrans "kyllartyg" gick i skyttestrafik med allehanda läckerheter i lasten och vi smorde våra kråsar i matsalar och messar. Visserligen kunde man väl ibland tycka att nu finns det väl inga fler varianter på kyckling men så gjorde Pelle ett klipp hos "Staktam" Tel Aviv och vi förflyttades änyo till gastronomins himmel. 27

Markotenteritjänst

Grosshandlaren Cederholms fögderi fungerade även del med åran. Det tillhandahölls ett brett sortiment och trots en välgörande låg prisnivå genererade verksamheten överskott, som bl.a. kom våra massor till godo. Ett kristillstånd kan jag dock erinra mig. Under en höftullt lång period hindrade strejker i Israel tillförsel av snus och utelivret tillförsel av den varan slår ut vilket svenskt krigsförband som helst. Här hade vi våra upphandlingskontakter i söder. Så kom Lex-bränt och desstollerat från Port Said och textilier från Cairo.

Laddning uteför markan i Baluza.

Förradstjänst

Vilka "goa gubbar" vi hade i förråden. Den karva inställning till utlåning av material, som man ibland kunde spota på hemmavid, yse helt med sin frånvaro i "våraröken".

Sjukvårdstjänst

"Sjukan" hade skarp låge dygnet runt från första till sista dagen. Det är avgörande viktigt, att soldaten upplever trygghet i övervakning om att bli bra och kompetent omhändertagen -- om och när det "jäklas" -- och den tryggheten kände vi alla och det uppenbarligen tillsammans med kringboende beduiner.

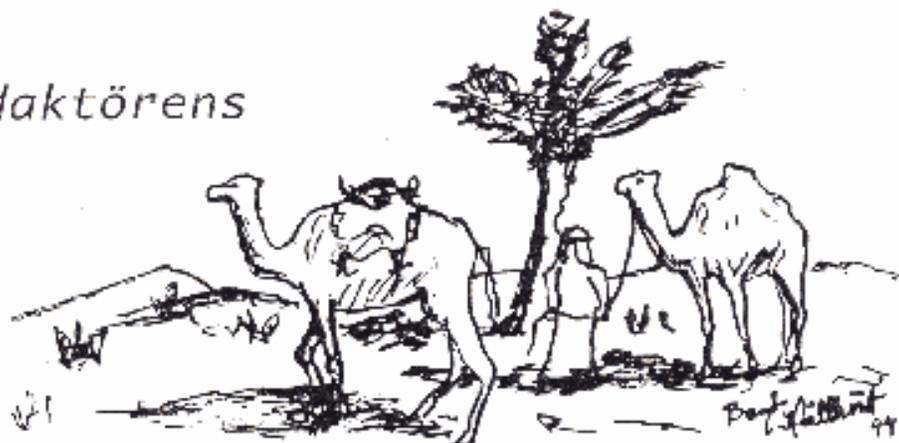
Fältposttjänst

Livlinan höm. Utan en väl fungerande fältposttjänst får man säkerligen problem med truppföringen i främmande land. Vi kan alla erinra oss hur vi dagligen med förväntan såg fram mot postleveransen.

Rolf Löfberg - 013

+++++

Stabsredaktörens spalt

+++++

STABSREDAKTÖREN KÅSERAR MED SITT OPUS I TVÅ AVSNITT NEDAN. DET FÖRSTA ÅR SKRIVET LÅNGT FÖRE BATALJONENS JUBILEUMSTRÄFF OCH DET ANDRA AVSNITTET ÅR TILKKOMMET ALLDELES EFTER... REDAKTÖREN

Den 11 september -- vilken jäkla dag att fylla år på... (Del 1, före)

Det är fredagen den 11 september och jag har just fått nr 1-2 2002-2003 av Sandspåret med posten. Tyvärr tvingas jag på sidorna 10 och 11 konstatera att Bataljon 72-leden glestar. Stieg Forsbergs bortgång kände jag av naturliga skäl redan till -- att vännerna Christer Nilsson och Kaj Lindman gått samma väg kom dock som en chock för mej. Trots att det i båda fallen var mer än ett år sen. (Jag förmodar att jag måste ha missat en information jag fått via något tidigare tillfälle.) Jag saknar Er och kommer att fortsätta göra det!

Allt har sitt slut

Informationen om dessa vänners bortgång kom inte bara som en chock utan också som en obehaglig påminnelse om det oundvikliga öde vi alla har att se fram emot. Ju längre tiden går, desto fler trä-

kiga meddelariden av samma slag måste vi räkna med. Som relativt nybliven folkpensionär (bara ordet får mej att må dåligt) och i takt med att barnbarnen växer upp är det svårt att undvika att fundera över och ägna allt fler tankar åt vad som väntar i utförsbackens slut. Jag känner mej inte mycket äldre än när vi var i Sinai och vill inte ells tänka i dessa banor. Men jag har så förbaskat svårt att låsa bli.

Som ung grabb kunde jag ibland tänka att läkarvetenskapen säkert skulle upptäcka öningen till ett evigt liv under de många år jag förhoppningsvis hade kvar innan det var dags för min sista resa. Men snart skulle jag dock förstå, att det var ett önskelänkande, som aldrig skulle bli verklighet. Idag, mer än ett halvsekel senare, känner jag mest tacksamhet för att jag fått leva så många år, aldrig varit allvarigt sjuk, aldrig råkat ut för någon allvarig olycka och aldrig tillbringat så mycket som en dag på sjukhus. Det är verkligen inte alla föruntal. Jag kan bara hoppas att man ska känna samma tacksamhet, när det så småningom blir dags -- men jag är inte så säker på, att man i det läget klarar att tänka så positiva tankar. Om man nu kan tänka alls?

Sandöspostens redaktör för 25 år sen, Foto B Forsberg.

Nästa Tylöbäck

Jag håller visst på att fastna i ett ämne, som är mindre väl valt för ett kåseri, märker jag. Så låt mej genast övergå till något trevligare. Exempelvis till det förestående 25-årsjubileet i Tylöbäck i september, en händelse, som ingen utan mycket starka skäl får missa. Jag har redan bokat in dagarna, tänker jag -- hur Du?

Jag räkar visserligen fylla år den 11 september men 66 år är ju inte särskilt jämnt i annan bemärkelse än att det är jämnt delbart med två, så det ska inte få hindra mej från att komma. Inte heller är det något jag påpekar för att alla andra som kommer ska få tillfälle att gratulera mej på min födelsedag. (Avetå gärna!). Nej, jag säger det bara i ett försök att gardera mej för alla upptänkliga och sorgeliga eventualiteter, som kan komma att inträffa denna ödesmätade dag.

Det finns säkert mer 11 september-ärende att påminna om -- men det räcker med fyra saker:

- Den chilenska arméns blodiga kupp mot president Allende 1973 och den därmed inleda eran av brutal militärdiktatur.
- Ronnie Petersons alltför tidiga död efter sin svåra krasch på Monza-banan i Italien 1978.
- De fruktansvärda terrorattackerna mot USA 2001, som tog mer än 3000 oskyldiga människors liv.
- Knivöve-fallet på utrikesminister Anna Lind, som tidigt efterföljande morgon blev mordet på utrikesminister Anna Lind.

Du fattar va?! Den 11 september är en äkta dag att fylla år på. Kan det månne finnas någon myndighet, som handhar önskemål om byte av födelsedagar?

Tur man är fatalist

Det första min fru sa, när jag berättade för henne, att jag tänkte åka till Tylöbäck kommande 11 september var "Vägar Du verkligen det???"

Någon legis har jag nu aldrig varit. Detta i kombination med att jag är fatalist av födsel och ohejdad vana gör att jag vägar det mesta. Och förresten -- skulle det hända något så kan det ju lika gärna göra det även om man håller sej hemma. Är det inte så att det är i hemmet de flesta olyckor inträffar?

Så om maktierna är på alla vår sida oss vi den 11 september. Det tycker jag ska bli kul, det ser jag fram emot. Förhoppningsvis Du med.

Detta skrivet i skiftet maj/juni.

Kåbe i Idén -- 037

En jubileumsfest vi som var med länge kommer att minnas (och Ni som inte var det får skylla Er själva...)

(Del 2, efter)

När jag fyllde år senast så bjöd jag in 63 gäster till kalaset. 51 kom från Skåne i ålder till Västerbotten i norr. Och alla hade tagit med sej sitt bästa humör.

Det där var bara delvis sant. Jag räkade visserligen fylla år denna dag men gästerna var inte mina och det var delnitivt inte min födelsedag -- från och med 2001 känd världen över som "September eleven" -- som var anledningen till festen

| själva verket var det föreningen FN-kamraterna 72 M, som bjöd in till kraftigt subventionerad

29

jubileumsfest med anledning av att det gått 25 år sedan de närmare 650, som utgjorde FN - bataljonen 72 M, så förtjänstfullt fullföljde sina fredsbevarande plikter norra delen av Sinaiöken.

Många ställde upp

För min egen del är jag fortfarande imponerad över, att det var så många som som kände sig kallade till FBU:s kursgård i Tyföbäck utanför Halmstad, som sist vi hade en träff där utökad med en komplett hotellrest. Med hänsyn tagen till de kamrater, som tyvärr lämnat oss, var rent statistiskt var 10:e medlem av bataljonen med och jubilerade, ett deltagarantal som i relation till antalet medlemmar i kamratföreningen (när detta skrivs 133) givetvis är mer imponerande.

Sen kan man förstås tycka att det borde vara långt fler medlemmar i den sistnämnda -- men det är en annan historia. Man måste känna för att vara med i en förening av det här slaget och gör man inte det så ska man nog inte heller vara medlem. Så enkelt tycker jag faktiskt, att det är. Vilket inte bör hindra oss alla, som var på plats, från att med den gamla beprövade mun till mun - metoden försöka få fler att känna. Inte minst bland dem som inte ingick i Baltza-styrkan.

En klar succé

En dag till styrelsen med den vid det inledande årsmötet avgående ordföranden *Alv Svensson* i spetsen som hade svarat för arrangemanget, från början till slut en klar succé. En rejäl utmaning för *Alvs* efterträdare *Lars Josefson* att försöka överträffa. Fast det är klart att *Lars* i alla högsta grad drog till sig till stäcken också denna gång. Med benäget bistånd av främst *Per Hallgren* och *Bo Ringdal*.

Efter avslutat årsmöte följde en och en halv timme för fria aktiviteter innan det var dags för samling till välkomstdrink och efterföljande jubileumsmiddag. På menyen stod gubbröra på grovt bröd med Västerbottnens ost som förrätt, helstekt oxfilé på Karl Johansvampstuvning med Maderiasås och timjanpotatis som varmrätt och ett välsmakande rödvin därtill samt glass au four med frukt som dessert. Eller förtäddessert, ska jag kanske säga, för knappt var denna gudomliga anrättning avnjuten förrän det var dags för kaffe med kakor. (Hur alla utom undertecknad bara nått femte efter denna utsökta middag klarade att sätta i sig nattmat också är och förblir ett olösligt mysterium.)

Lika bra det

Av en ren tillfällighet träffade jag en av våra lärtartister bara veckorna innan 25-årsjubileet och försökte helt på eget bevåg få honom med på detta. Tyvärr var han engagerad på annat håll och mitt försök misslyckades. Kanske lika bra det, ty för underhållningsdetaljen hade *Björn Stenar* redan väl övert - och dessutom enbart med hjälp av interna krafter. Inte minst visade han själv prov på en överraskande komikertalang, även om han kanske inte lyckades övertyga alla och svarar om att de flesta och det mesta här i världen häretammar från Jämtland.

Så minns vi också Sinai... som ovan. Red

Foto: Stieg Forsberg

Nämnas bör också DO-baletten med nyss nämnde *Björn Stenar*, *Bo Ringdal* och *Jan-Olof "Jolle" Paulson*, som svarade för en på sitt sätt oförglömlig balettupplevelse. Till desserten tacktalade på sedvanligt elegant maner och med både rim och reson *Göran Wetterlundh*, för 25 år sen allas vår högt värderade ökenchef och i dag kamratföreningens ordförande. Lite senare hyllade undertecknade många år senare tillträdande efterträdare, som redaktör för Sandpappret, våra bortgångna kamrater genom att å capella framföra den gamla finska soldatvisan "Det gör dessamma...", ej att förväxla med *Ulla Billqvists* stora 10-talschlagen "Min soldat".

Mindes vidare

"Så minns vi Sinai" var en återblickande punkt på eftermiddagsprogrammet efter årsmötet -- en programpunkt som delvis fortsatte under och efter middagen och i realiteten inte avslutades förrän sista nattimmarna på dubbelrummen.

Ett varierande antal timmar senare samlades vi återigen i hotellets salen, denna gång för mångsidig frukost där intet saknades. Och sen drog vi hemåt -- alla med ett oförglömligt minne rikare.

"AL-LIMERICK:ar"

Läser Du en – läser Du flera

Nedan återger vi några av Mellanöstern miljöpåverkade limerickar. Ryktet förmåler att denna femradiga versform ursprungligen härstammar från Irland. Läsaren bör veta att de två största raderna och den femte skall rimma samt ha lika många stavelser och ska nämnda rader vara längre än raderna tre och fyra, som i sin tur är lika korta och inbördes rimmade. Vidare ska tilläggas att första raden bör innehålla en geografisk angivelse i slutet. I detta jubileumanummer har vi nu nöjet att återge limerickar av två utmärkta ökenpoeter. Redaktören

Mot det sista tåget ifrån El Arish
israeliska kulor sade swish, swish,
israelerna njöt
och av glädje de njöt
men lär lökföraren då ha sagt: "Ma ishi!"

På stora marknadsplassen i Gaza
i sandaler och långrock dom hasa.
Och sen kvällen blev skön,
när man utfört sin bön
och fick värma sig framför en brasa.

På alls inget kaféuti Jaffa
var det tillåtet damsällskap skaffa.
Och om man det gjort
så har jag försport,
det fanns regler att brottlingar straffa.

En ytterst renlig shejk ifrån Baaluza
sågs som engalning runt i ökenen rusa.
Han skrek "Jag måste finna en wadi,"
att ta mig ett kallt renande bad i
så att jag mitt harem helt kan förtjusa".

En annars ytterligt erotisk man i El Ballah
muttrade, när han mellan älskarinnorna knalla:
"Jag vet alldeles nock,
att de kallar mig bock
men jag kan faktiskt inte hinna riktigt med alla"

Mäktige storveziren i El Anrinz
hade alltid en förskräcklig massa kvinno
inom ett jättelett fält,
såväl civilt som i fält,
"Det är bra," sa han, "då vet jag vardom finns"

*) Wadi = utorkad flodbädd/ravin

Sture Ahlstedt -- 931

Rolf "Bladis" Löfberg -- 013

MÖ-HUMOR... hört berättas

**SEGRA FÖRSTÅR DU, HANNIBAL,
MEN EJ ATT BEGAGNA DIN SEGER.**

Latin: "Vnoere seis Hannibal,
victoria tui nescis." Livius, död år 17 e.Kr.

Enligt Livius härstammar yttrandet från en kavallerioverste i Hannibals armé (fr Karthago = nuv Tunisien) när denna med bl a elefantkavalleri slagit sig genom Alperna och ned genom nuv Italien för att förkrossande -- genom dubbel omfattning -- slå romarna i Slaget vid Cannæ i Apulien nordost Napoli år 216 f.Kr. (Jfr även bild + text sid 27) och omedelbart borde ha tågat mot huvudstaden Rom.

JAG KOM, JAG SÅG, JAG SEGRADE.

Latin: "Ven, vidi, vici."

Romerske fälthärens Cæsars kurirbudskap hem till en förtrogen i Rom efter segern vid Zela i norra Mindre Asien (nuv Turkiet) år 47 f.Kr.

**SÅ MYCKET BÄTTRE, DÅ FÅR
VI STRIDA I SKUGGAN!**

Enligt sägnen svarade en spartan så, när perserna - under invasionen av Grekland -- före slaget vid Termopyle år 480 f.Kr. skröt

med att de skulle skjuta så många pilar mot grekerna att solen skulle förmörkas. Redaktören 31

ÖKENVÄRLDEN..

UNDER DENNA VINJETT ÅTERKOMMER, SOM BRUKLIGT I SANDPAPPRET, EN BESKRIVNING AV FAKTA OCH/ELLER FICTION OM ETT DJUR ALTERNATIVT EN VÄXT, SOM FINNS/FUNNITS I SINAI ELLER EN STJÄRNBILD DÄROVANFÖR MED ARABISK ELLER ANTIK EGYPTISK ANKNYTNING

..... SYNDABOCKAR!

Under mina stovttåg i "Ökenvärlden" har jag ofta klampat in på bataljonspastorns domäner genom att anknyta till avsnitt i Bibeln, vilket i och för sig är naturligt eftersom tre stora världreligioner har sitt ursprung i vårt område, Mellanöstern. Även denna gång har jag funnit bibliska beröringspunkter för kåseriets huvudfigurer, nämligen geterna, men mera därom lite senare.

Det var väl få av oss, som kom i sådan närkontakt med Sinais getter såsom den franske observatören och fallskärmejägaren Godeborge, som under sin vilda framfart genom beduinbyarna decimerade deras antal, vilket renoverade honom förut av "Drivars Fermis" och förflyttning från rörlig patrulltjänst till en fast "OP". Självt ansåg han sig ha blivit utsedd till "syndabock" för andras försäelser. Förresten, varför heter det syndabock? Svaret på det finns i Tredje Mosebok, kapitel 16, där det skildras hur en bock (=gethane) lastas med folkets alla synder och förset i öknen som försoningsoffer.

Vi andra ägnade väl inte getterna någon större uppmärksamhet även om de nog är värda det, ty såsom ett av människans tidigaste husdjur har geten i mer än 10 000 år tjänat oss i de flesta av våra kulturer. Idag finns det cirka en halv miljard tamgetar i världen, som förses oss med mjölk (vilken i sin tur används för tillverkning av mesost samt camembert-, brie- och grönmjögelostar), kött, ull (Angora- och Kashmir-), ragg, hudar och horn, vilket allt kan förädlas till olika livsmedelsvaror.

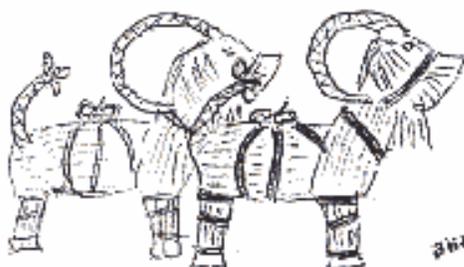
Som kuriositet kan nämnas att de första portmonnäerna eller børsarna gjordes av getabockspungar (penningpung!). Ett vanligt ogräs, som även finns i Sverige, heter "Lomme" (=ficka) och har det vetenskapliga namnet "Capella bursa-pastoris", vilket betyder att frökapseln ser ut som en herdes börs (pastor = herde).

Getter är hårdiga och förnöjsamma djur, som klarar sig på magra beten -- främst buskvegetation -- och de behöver inte mycket vatten. Det är därför de i alla tider varit synnerligen viktiga för befolkningen i öken- och bergstrakter liksom i områden där kött av svin och nötkreatur av religiösa skäl inte accepteras som människoföda.

I det vetenskapliga språket heter getsläktet Capra, tilljaktligen är medelhavsön Capri getternas ö och på nathimlen finns stjärnbilden Capricorn (=Stenbocken) samt Capella (=den lilla geten) den starkaste stjärnan i stjärnbilden Kusken (Auriga). Capri mulgus betyder "getmjölkare" och är det vetenskapliga namnet på nattskånan, vilken i folktron beskyldes för att juvmöjka getterna nattetid. En annan vareelse, vars namn är förknippat med geten är gettingen. Getting är ett fornsvenskt ord med betydelsen "liten get" på grund av att gettingens antenner ser ut som gethorn.

Därmed har vi lämnat getens materella betydelse och närat oss den metafysiska. I många religioner och myter har geten tilldelats en roll, som symbol eller aktör. Vi har redan nämnt "syndabocken" i

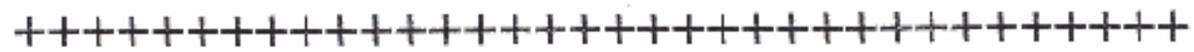
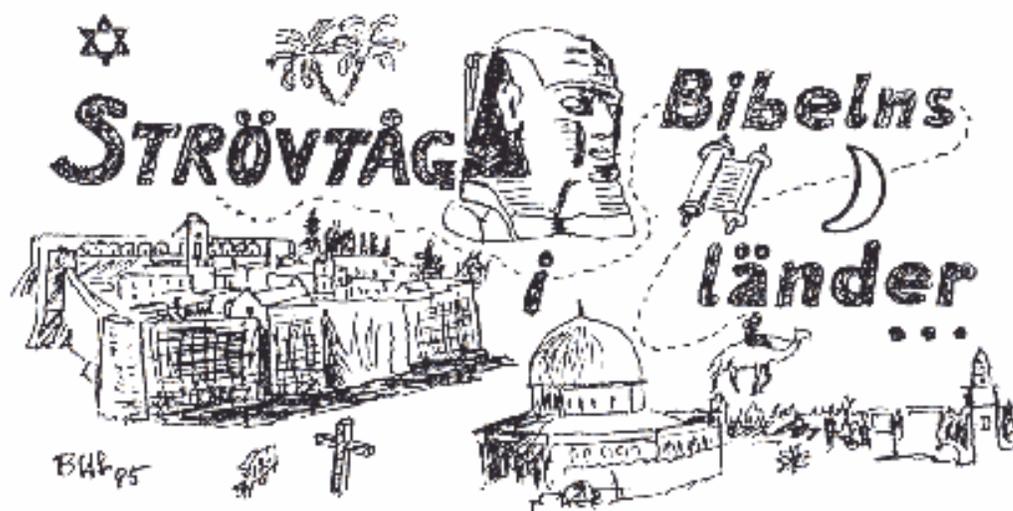
Gamla Testamentet, där geten ofta används som offerdjur. Den har ofta förknippats med löss appt sexualitet; fortfarande används ordet "han är en riktig bock" om den som ägnar sig åt ett viciöst kärleksliv. Guden Pan och faunerna avbildas med getbakkröpp, när de jagar skona nymfner i den grekiska mytologin.

I den nordiska mytologin får dunderguden Tor fram i en vagn dragen av två präktiga bockar och geten Heidrun står på Valhalls tak, där hon mjölkar mjöd till de tappra krigarna. Tors bockar lever ännu kvar i form av julbockar. Dessa populära samt. livsbejakande men nedriska och syndfulla bockar var en nagel i ögat på många företrädare för den expanderande kristendomen, vilka därför tog till storslaggan och lanserade djävulen försedd med horn och bockfötter.

Tors bockar finns alltså kvar som julbockar. Red. Getter och får är nära besläktade i en ges ofta helt motsatta roller, där getterna är de "elaka" och fåren de "snälla". Kan detta möjligen bero på att får är mer lättanterliga och undergivet låter sig försas i flock under det att getterna framstår såsom egensinniga och rebelliska samt ställer till oförutsedda rackartyg? (Dessutom luktar de iránt, vilket inte ökar deras popularitet.). Det mest valkända exemplet på denna rollfördelning finns återgivet i Matteusevangeliet 25. kapitel som "Människornas dom", där getterna ånyo ges uppgiften att agera symboliska "syndaböcker". Ta gärna fram Din Bibel och läs detta avsnitt, det manar till eftertanke!

Alv Svenason -- 003

FÖR JUBILEUMSSKRIFTENS LÄSARE SKRIVER VÅR BATALJONSPASTOR NEDAN OM NÅGRA UPPLEVELSER SAMT NOG SÅ VIKTIGA TANKAR OM FÖRR OCH NU MEN UTGÅR FRÅN VÅR TID I BALUZA. REDAKTÖREN

PÅ STRÖVTÅG I BIBELNS LÄNDER...

Det var en märklig tid att få uppleva mitt i den geografiska miljö, där en stor del av Bibelns händelser utspelade sig. Skissarna av händelserna blir såsom en mosaik och blir inte kronologiska, som ju läsaren kommer att se. Lag börjar såsom följer.

Tiden är ca 1800 år före vår tideräkning (f.v.t.). Del är tortio och i Palestina (det hette Kaanan på den tiden) började det bli hungersnöd. (1 Mos. 12:10). Patriarken Abraham ger sig åstad till Egypten för att skaffa livsmedel. Där hittar han en "piga", Hagar, som med tiden skulle bli ett stort bekymmer. (1 Mos. 16:1 ff). Inte för personens skull utan för att hon blev stammoder till araberna, vilket innebar en konflikt som sträcker sig ända in i vår tid. Det var vid denna tid het naturligt med månggifte och Abrahams "riktiga" hustru hette Sara, som blev stammoder till israelerna (1 Mos. 21). Konflikten mellan släkterna var ett faktum.

För att snabbt gå framåt i tiden kommer vi till 1600 f.v.t. Nu är det åter hungersnöd. (Detser av 33

Bibeln berättelser ut som om hungersnöd inträffat ungefär vart hundra år). Patriarken Jakob flyttar till Egypten och bosätter sig i Nildeltaet, då benämnt Gosen. Redan tusen år tidigare hade pyramiderna byggts men Jakobs ättlingar får ändå slita mod slavarbete.

På ett dramatiskt sätt kommer Mose in i bilden. Det är nu omkring år 1200 f.v.t. Mose blir ledare för en stor utvandring av israeler – förr benämnda israeliter – och passerar någon mil söder om nuvarande Baluza (arabiska). Där fanns det vid denna tid en betydande stad, som av grekerna senare kallades Pelusion. Folkvandringen gick till närheten av sydspetsen på Sinaihalvön. Där på ett högt berg fick Mose ta emot de Tio Budorden – vilka fortfarande ligger som grund även för svensk rättskipning. Märkligt. När en del av Bataljon 72 M gjorde en studieresa ner till berget Sinai passerade vi en oas, Elim, med tiotusor palmträd. I Bibeln berättas att Mose kom med folket hit till oasen Elim och där fanns sjutio palmer.

När vi kom dit fanns det makabert nog en liten "kiosk", som sålde Coca Cola. Vår färd gick vidare upp på en högplatå, där vi övermattade i del fris. Väldigt tidigt, strax efter midnatt, började vår modösamma vandring upp

1 Hg

S:t KATARINA

Mose berg med S:t Katarinaklostret i södra Sinai. Redan fanns här redan i gammal historisk tid. Här frade Alexander den Store, Kleopatra och Antonius troligtvis rest med fina vagnar dragna av vackra hästar. Under romartid benämndes vägen för övrigt Via Horus.

Och nu närmade sig t den alltmör, när världshistoriens viktigaste person skulle träda in på arenan – Jesus från Nasaret, född i Betlehem.

Eftersom den paranoida Herodes skulle utföra barnamord i Betlehem, flydde föräldrarna till Egypten. De reste nog förbi Pelusium, som vid denna tidpunkt var en storstad med latinsk (romarnas språk) namn.

Enligt traditionen arbetade Josef i en romersk garnison i Kairo såsom förrådsarbetare. Familjen bodde i en grotta. Kommer Du till gamla staden i Kairo, kan Du besöka en gammal, gammal kyrka "Abu Sergius kyrka". Den egyptiska (koptiska) kyrkan har byggt Abu Sergius som ett minnesmärke över den "Heliga familjens" grotta, bostad och tid i Egypten. Vid ett tillfälle, när jag besökte kyrkan, kom ett märkligt gravfölje. Först bars kistan med den döde, efter kom den unga änkan och längre bak i sorgetåget kom en man med en symaskin på huvudet. Jag gissar att den döde varit skräddare.

Här i gamla staden finns många sevärdheter. Bl.a. finns här Alabastermoskén – en fantastisk byggnad – tillverkad av alabaster. Intill finns också den enda moskébyggnad, som har djurmotiv – bilden är ju förbjudna i Koranen.

Vid ett annat tillfälle, när jag varit med en soldatgrupp ur Bataljon 72 M till Alexandria och vi passerat Suezkanalen, kom vi till en checkpoint med egyptiska soldater. En av dem såg korsat på min uniform och frågade:

- Är Du kristen?

Jag svarade naturligtvis ja på frågan och ställde en motfråga: är Du kristen?

Nej, svarade han, jag är muslim. Men jag har en kamrat, som är kristen.

Så sprang han iväg till en jordhåla, som utgjorde deras "läll". Han kom tillbaka med en soldat. När vi möttes ställde jag frågan:

- Är Du kristen?

- Javisst, sa' han. Så höll han upp sin högra hand ovan och där var ett koptiskt kors tatuera!

- Är Du medlem i Moallakakyrkan (en stor koptisk kyrka)?

- Javisst, sa' han.

Det kändes märkligt: att mitt ute i öknen, i sanden, finns en ung trostrände.

Här i gamla staden i Kairo finns också storstadens enda synagoga. Den är från 300-talet och har märkliga textilier samt en vit marmorskiva med hebreisk text och sjuarmad ljusstake. I gamla staden finns även många kyrkor. I flera av dem finns strutsägg, som hänger ned från taken. När jag frågade vad dessa skulle symboli-

sera, för jag till svar.

- Liksom struisen aldrig släpper äggot med sin blick, ska vi inte heller släppa Kristus med vår blick. Att vandra omkring i Ka ros gamla stad är en oförglömlig upplevelse. Här samsas den urkristna traditionen med en mångfald muslimska religiösa riktningar.

För att kryta ihop kåseriet

- Genom historien presenteras patriarken Abraham. Viken är själva ursprunget till det som sker förr och nu i Mellansta Östern. Sedan kommer Mose med tio grundläggande budord, vilka har påverkat hela mänsk-ligneter. Genom Bibeln går som en röd tråd, hur Gud söker människan och när människan går vilsen i ogud-aktighet sänder profeter, som varnar, leder och väcker. Deras budskap kan sammanfattas i några få ord: **vänd om till Gud, visa barmhärtighet och kärlek mot varandra.**

I Nya Testamentet träder annu en person in på arenan, Jesus. En person som har betytt mest för försoning mellan människor -- men det finns också de som har förvanskat hans budskap och i stället för Försoning, krigat.

Jesus sammanfattar budskapet så här:

Du skall älska Herren Din Gud med hela Ditt hjärta och med hela Din själ och med hela Ditt förstånd. Detta är det största och första budet. Sedan kommer ett av samma slag: Du skall älska Din nästa som Dig själv. På dessa bud hänger hela lagen och profeterna.

(Mat. 22:37-40)

När man ser på Mellansta Östern och på världen i stort, hur annorlunda skulle inte kivet på vårt klot vara, om alla tog till sig budskapet från denne märkliga man från Mellanöstern, **Jesus**.

När FN-stadgan skulle skrivas tog man utgångspunkten i **TIO GUDS BUD** (2 Mos:20) och i **JESU BERGSPREDIKAN**. (Mat. 5-7 kap.)

Detta var några tankar omkring upplevelser under tiden vid Sv FN-bat 72 M.

Ingvar Holmquist 033

=====

Värt att veta från MÖ...

VID SIDAN OM DE STORA RUBRIKERNÄ OM VÄRLDSHÄNDELSEKÄN MÄN HÄR OCH VÄR FINNA STOFF AV INTRESSE FÖR ÖKENVETERANER. DÖM SJÄLVA.

REDAKTÖREN

Söndagen 7 november spärrades de isata Suezkanalen, som ju är en av världens viktigaste vattenvägar -- inte minat under pågående Irakkonflikt -- av den Liberia-registrerade oljetankern Trnpić Brilliant på 89 000 ton. Tankern fastnade tvärsöver kanalen nära Ismailia men kunde inte dras loss trots en rad insatta bogserbåtar, varför kanalen på måndagen av myndigheterna stängdes för sjötrafik för första gången på 30 år. Förra gången var det Egyptens president Nasser, som lät blockera kanalen -- under Utnötningskriget mot Israel i 70 ta ote början -- genom att sänka cementlastade iraktfartyg i kanalen. Kanalen kunde dock denna gång öppnas på nytt efter lossgöring av tankern redan på tisdagen.

Rysk automatkarbin ak 47 Kalasjnikov

Ryska regeringen och militärledningen har medgivit att en dokumentärfilm om Michail Kalasjnikovs liv får spelas in. Det är filmbolaget Tsar-Pictures som ska göra filmer om världens mest spridda automatkarbin använd i den sovjetiska armén sedan 1949 och alla världens guerillaförörelserns favoritvapen. Numera kan den ses dagligen på bild i samband med Irakkonflikten eller hos alla militanta motståndsgupper. Palestinakonflikten såsom Hamas, Islamska Jihad, Hezbollah etc. Alla

på Bat 72 M torde ha sett den i verkligheten åtminstone någon gång under vår mission. Inspelningarna inplanerades med en början på vapenkonstruktörens 85-årsdag den 10 november.

Kalasjnikov konstruerade sin första automatkarbin under en sjukpermision från armén år 1941. Mindre än ett år senare hade han åstadkommit en förbättrad version av det stryktåliga vapnet och sedan har utveckling hela tiden fortsatt.

(Forts. nästa sida)

35

I november sker byggstarten av det gigantiska byggprojekt som ska rädda Luxor- och Karnakttemplen från att förstöras. Det är svenska byggkonsulten Sweco, som under 18 månader ska bevaka arbetet enligt finansörerna JSAid samt svenska Sida. Det är Nilfloden eller rättare sagt vattennivån, som ställt till det för de Unesco-skyddade templen. Nivån ligger numera på en konstant ganska hög sådan med den fördelen att egyptierna slipper de översvämningar, som ofta floden ställde till med tidigare. Men nackdelen är att grundvattnennivån höjts så att saltvatten tränger upp i templen underifrån. Saltet förstör helt sandstenen i templen. Enkel sagt så avser man lägga ett dräningssystem runt templet via 30 meter djupa brunnar, så att man sänker grundvattennivån lokalt. Så småningom pumpas vattnet ut i Nilen. Det ska vara ett hållbart system, vilket ska vara i bruk i många år.

Foto: SVD/SCANPIX

Karnakttemplet, vilket Sweco arbetar med att renovera, är över 4000 år gammalt.

Shofarhornet kallas ett av världens äldsta blåsinstrument och nyttjas vid det Judiska Nyåret, Rosh Hashana, och under Förelösningsdagen Yom Kippur, vilka båda högtider infaller under hösttid hos oss. Första gången hornet görs bekant i Bibeln sker då läran, Toran, ges vid Sinai Berg. Dess jud knyts också samman – enligt judisk tradition – med "Herrens stora dag" samt proklamationen av den Messianska tiden.

Under tidens gång har shofarhornet i princip behållit sin ursprungliga basala form varvid det saknar såväl hål som ventiler. Detta hindrar inte att en rad olika ljud ändå kan åstadkommas därmed. Shofarhornet skapas av ett horn från en get eller vädur (fårbagge, gumse) – men aldrig från ett nötkreatur eftersom detta skulle kunna associeras med guldkalven, som många israeliter tillbad under av Mose ledda utläget ur Egypten, Exodus, på 1200-talet f.Kr. Det vanligaste materialet tillverka en shofar av är ett vädurshorn, vilket beror på att Abraham tog en vädur och offerade den till brännoffer i sin son Isaks ställe. Dessutom har ett vädurshorn förmågan att vara böjt av naturen till skillnad mot vildgetens horn. Den böjda formen anses symbolisera människans lydnad inför Gud. (Jfr Alvs Svenssons artikel om Syndabockar sid 31-33. Red anm.)

För två och ett halvt år sedan gjorde löjtnant Roni sensation i Israel genom att bli första kvinnliga stridspiloten i landets flygvapen. Nu har hon tagit steget vidare i år. Trots bara 23 år och att hon är kvinna har hon blivit flygvapnets första flyglärare av sagda kön och det är endast de allra främsta piloterna, som uttages till flyglärare. Utöver denna tjänstgöring kvarstår hon alljämt såsom aktiv stridspilot.

Löjtnant Roni är hustru till Yitzak Zuckerman och dennes hustru, Zvia Lebatkin, vilka ingick i ledningen för judiska upproret 1943, i Warszawas ghetto, mot tyskarna.

Israels ursprunglige, store landsfader, Theodor Herzl, föddes i Budapest 1860. Han växte sedan upp i det mångspråkiga kejsardömet Österrike-Ungern såsom assimilerad jude i en välutbildad medelklass. Som ung vuxen började han studera juridik men ägnade sig efter en tid och blev journalist.

1894 bevakade Herzl spionrättegången i Paris mot den franska judiske kaptanen Alfred Dreyfus. Herzl var tidigt övertygad om att Dreyfus var oskyldig men denne blev ändå fälld och dömd till degradering samt deportering till franska Djävulsen Sydamerica. Händelsen medförde emellertid att Theodor Herzl övergick från assimilerad till sionism men också snart efter domen, att han skrev sin berömda pamflett "Der Judenstaat". Han kan dock ha börjat tänka i dessa banor redan före Dreyfusaffären. Herzl hade näm-

ligen några år före stött på den allt starkare antisemitiska strömningen i Österrikes akademiska värld liksom politiken. Därtill förekom mot judar o skriminerande lagar, vilka medförde inskränkningar för unga judar i arbetslivet.

Theodor Herzl 1860 - 1904

Herzl hade under tidig vuxenålder känt stark påverkan av tyska ideal men också deltagit i den tyska nationella rörelsen och haft funderingar på att leda en strömning för frivillig samt ärlig övergång från judendomen till kristendom. Det tidigare sagda om antisemitismen i Österrike och Dreyfusaffären fick honom emellertid att helt ändra ideologi samt bli sionismens främste talesman.

Den 24 augusti 1897 hölls den första sionistkongressen i ett kasino i schweiziska Basel. Med denna lade Herzl grunden till den judiska staten, vars upprättande beslutades av FN i november 1947 och av Ben Gurion utropades som självständiga staten Israel 14 maj 1948. Då hade redan dess självständighetskrig påbörjats genom fiendliga anfäll mot judisk-israeliska ställningar samt kibbutzer.

Redaktören

REDAKTIONELLT

Som redaktör för vår tidning Sandpappret vill jag härmed framföra mitt stora tack till Er alla läsare, som har accepterat min sammanhållande redaktionsgärning i nu 11* år! Även om läsekretsen av flera skäl har minskat med åren så inbillar jag mig att det inte beror på mitt sätt att forma tidningen för jag har inte mottagit några läsarprotester. Mitt förslag på nyligen avhållna kamrat-/årsmöte fastställde dessutom att jag dels skulle kvarstanna ytterligare en period dels godtogs mitt förslag att i princip fortsätta att tills vidare producera Sandpappret på samma sätt som hittills. Därvid vill jag dock framföra att jag tycker själv att tidningen genomgående har utmärkta skribenter, vilka jag är stort tack skyldiga. Fast det finns ett men... eller två. Jag önskar fler skribenter och att det vore litet lättare att tidigare få inlevererat beställt material. * Sedan sommaren 1994

Om Du som läsare vill skicka in synpunkter på förhållanden eller berätta något från i första hand Mellanöstern eller något annat med FN anknytning (motiv) så är Du välkommen med en insändare om helst inte över 2 maskin-/datorskrivna sidor - inkl. ov. bild. Sådan måste vara tydlig, ljus och konturskarp samt försedd med uppgift på upphovsmannen. Skriver Du för hand med stora bokstäver/stor stil (läslig) på varje rad så brukar 3 fullskrivna sidor resultera i ungefär 1 textsida i Sandpappret. Om Du nyttjar E-mail så skriv så kort text att Du undviker särskild bilaga. Ganska ofta spårar Outlook Express mot virusartacker så att jag inte kan ta fram bilagetexten. Skriv till tidningens redaktör under adress enligt sida 2. Insändare och (beställda) artiklar från redaktionen måste postas avseende vårnummer 2005 senast torsdagen 31 mars 2005.

Redaktören

REDAKTIONEN BER ATT FÅ ÖNSKA ALLA
FN-KAMRATER 72 M

EN GOD JUL OCH ETT GOTT NYTT ÅR

GENOM REDAKTÖREN

SWEDBAT UNEF II, SINAI 1978 - 79

